

**comissió obrera
nacional de Catalunya**

Informe de situació

Consell Nacional de la CS de la CONC

Barcelona, 18 de desembre de 2014

D'un cactus

Com rèptil monstruós de pell clapada,
d'entranya llefiscosa, era ajocat
al seu recó bevent la sovellada.
De sobte, sa malícia desvetllada,
enrevisclant-se va esquarterar el test.
Enllà de l'hort, que se'n perdés el quest,
dalt una paret seca fou llançat,
i al cap de temps, damunt les pedres dures,
furgant per les llivanyes i juntures,
trobí el vell drac encara aferrissat.

Maria Antònia Salvà (1869-1958)

Secreto

Antes yo no sabía
por qué debemos todos
-día tras día-
seguir siempre adelante
hasta como se dice
que el cuerpo aguante.
Ahora lo sé.
Si te vienes conmigo
te lo diré.

José Agustín Goytisolo (1928-1999)

Ara fa dos anys vam cloure el X Congrés de la CONC i fa pocs dies hem celebrat el que considerem l'acte fundacional de la CONC, l'Assemblea del 20 de novembre del 1964, fa 50 anys, a l'església de Sant Medir de Barcelona. Una i altra qüestió emmarquen aquest informe, que més enllà d'analitzar el context en què ens trobem i les accions que venim desenvolupant, pretén situar les noves fites de treball pels propers mesos. En els dos anys transcorreguts des de la celebració del X Congrés hem anat desenvolupant aquelles resolucions, mandats i propostes de treball que vam aprovar, tot contextualitzant-les en l'anàlisi concreta de la situació en què les apliquem. Ens queda encara un llarg camí fins el proper congrés en què hem de completar els reptes que ens vam plantejar i hem de mantenir l'activitat sindical, millorant i reforçant l'organització. El context de dificultats econòmiques, socials i polítiques que analitzàvem en els documents congressuals s'ha mantingut, i fins i tot agreujat, i l'estratègia sindical i les adequacions de l'estructura que ens vam plantejar estant permeten mantenir l'acció sindical al voltant dels objectius proposats.

Enmig d'aquesta realitat canviant, complexa i difícil, hem de continuar reivindicant-nos, renovant-nos i reforçant-nos, per fer efectiva la necessitat i utilitat de l'organització sindical dels treballadors i treballadores per fer avançar la dignitat en el treball i la justícia social.

1. El context econòmic, social i polític

1.1. Situació econòmica

Les previsions de l'economia catalana pel 2014 són de creixement de PIB d'un 1,3% i pel 2015 d'un 1,8% (similar per l'Estat, 1,3% i 2% respectivament). Unes dades que indiquen que s'ha iniciat una certa recuperació de l'economia i que els governs insisteixen en amplificar el seu caràcter i relacionar-ho amb els ajustos regressius aplicats aquests anys. Ja en el darrer Consell vam analitzar que havíem sortit de la recessió, però insistíem que havíem de ser cauts i, per tant, no podem sentenciar que el país ja ha sortit de la crisi. Les dades de recuperació, si bé són certes, són encara febles i incertes i no podem dir encara si estem davant d'un procés de recuperació sostingut o simplement en un rebot d'una economia que porta anys caient.

L'economia catalana acumula quatre trimestres consecutius de creixement i s'espera que la recuperació es mantingui durant els pròxims mesos, tal com succeirà al conjunt d'Espanya, gràcies a una millora de la demanda interna catalana i espanyola, però també al dinamisme dels països europeus, encara que aquest serà inferior al que es preveia fa sis mesos. En aquesta línia, el turisme exterior hauria mostrat un millor comportament durant la temporada d'estiu, però encara es manté dèbil, i la recuperació de les exportacions és lenta.

El creixement mundial es manté fort, amb una aportació cada vegada major de les economies desenvolupades, fins i tot si es té en compte que aquestes no s'han accelerat tant com s'esperava. Per tant, el sector exterior català podria evolucionar més positivament. Amb tot, la rebaixa de sis dècimes en les perspectives de creixement de la UEM impacta negativament sobre el de Catalunya, que es reduiria en quatre dècimes.

Precisament les menors expectatives de creixement per a Europa han fet que el BCE hagi posat en marxa una política monetària més agressiva, amb mesures d'expansió i estímul del crèdit, que poden suposar un impuls per a la recuperació de famílies i empreses que, per causa de la fragmentació financera a Europa, es veien castigades amb diferencials de tipus d'interès superiors als de països competidors. Les mesures del BCE generen una depreciació del tipus de canvi euro/dòlar, que està ajudant a la recuperació de les exportacions a fora de la UE. A més, la reducció esperada del preu del petroli pot contribuir també a reduir els costos empresarials i afavorir el turisme. Per tant, s'espera que el sector exterior continuï millorant el 2015.

Haurem de veure com evoluciona la política fiscal i si aquesta deixa enrere el seu to contractiu i ajuda a recuperar la renda disponible. En qualsevol cas, no es preveu que es plantegi l'aplicació de mesures més expansives durant l'any 2015. Tant la pèrdua de dinamisme de l'economia europea com el manteniment dels grans objectius de consolidació fiscal, poden situar un horitzó 2016 i 2017 complicat. Els alts nivells d'atur i la feblesa dels ingressos públics són elements de risc afegit.

Els baixos tipus d'interès no semblen avui suficients per incidir en l'activitat inversora si no s'acompanya d'un pla de reactivació en la línia del presentat per la CES. El Pla Juncker, que falta veure com es concreta, estaria en la línia de la proposta de la CES, però ni les

quantitats disponibles són suficients (es parla de 300.000 M d'€ en 3 anys davant dels 2 bilions en 10 anys proposats per la CES) ni la determinació de les inversions a finançar estan clares. La posició no proactiva d'Alemanya pot acabar limitant l'impacte d'aquest Pla, ja de *per se* insuficient.

Tot i que la demanda interna ja no suposa un fre per al creixement, aquesta se suporta en l'estalvi generat aquests anys (el primer semestre del 2014 la renda disponible cau un 2% i el consum de les llars puja un 3%, la major despesa s'explica per la disminució de l'estalvi d'un 35%) que es pot exhaurir i sense un paper actiu del sector públic o la manca de recuperació europea pot tornar a retrotreure's en un futur proper.

És per tot això que el sindicat hem de mantenir l'exigència de mesures tant a Europa com a l'Estat i a Catalunya que impulsin l'economia i l'ocupació i consolidin la recuperació. Hem d'insistir en mesures que reforcin la demanda interna: pressupostos públics proactius amb el creixement i l'ocupació, polítiques retributives que facin dels salaris motors de la reactivació, pujada del salari mínim i de la protecció social.

Aquests dies hem conegut que l'índex de preus al consum (IPC) del mes de novembre a escala estatal, amb un -0,1%, continua baixant per la caiguda del preu dels carburants i per l'efecte en el consum de la situació d'empobriment generalitzat de la majoria de la població. Ja portem tres mesos consecutius de caiguda de preus. La inflació subjacent, és a dir, l'estructural, que no té en compte ni els aliments no elaborats ni el preu dels carburants, es manté en el -0,1%. Aquest índex reflecteix l'autèntica situació de l'economia, que, lluny de la seva recuperació real, està marcada per la caiguda del consum intern, per un creixent nombre de persones amb sous retallats, pensions reduïdes i rendes baixes, i per la pèrdua de poder adquisitiu per fer front a les necessitats més bàsiques, ja que, tot i la caiguda del seu preu, el cost dels serveis bàsics com l'electricitat, el transport o l'aigua continuen sent massa elevats.

A Catalunya, l'IPC també se situa en índexs negatius d'un -0,1%, tot i que continua sent 3 dècimes superior a l'estatal pels preus superiors dels aliments i de l'electricitat. La inflació de la zona euro, amb una taxa del 0,3%, es redueix 1 dècima, cosa que fa augmentar el diferencial amb l'IPC harmonitzat espanyol, que baixa al -0,5%. Es continuen mantenint l'estancament i els riscos de deflació de l'eurozona sobretot per la situació de feblesa de l'economia dels països del sud.

La debilitat dels preus a Espanya millora la competitivitat de béns i serveis produïts ací davant del conjunt dels països de l'euro. Però també evidència l'ajust salarial i la debilitat de la demanda interna i suposa un risc potencial associat a un escenari de deflació. Les revisions a la baixa que es fan del creixement a nivell europeu, necessàriament afecten - com ha estat històricament - al creixement real de l'economia espanyola, malgrat les previsions optimistes del Govern.

Sortir de la crisi i evitar la deflació exigeix la recuperació del poder adquisitiu dels salaris i les pensions, la creació d'ocupació de qualitat per poder recuperar la demanda interna i el consum i la creació d'una renda garantida de ciutadania per a qui no tingui recursos. Després del fort ajust laboral i productiu realitzat per les empreses en els darrers anys, les millores en la productivitat deixen marges reals per a la recuperació de salaris i l'ocupació sense comprometre la competitivitat de la nostra economia, el que també hauria de

conduir a una millora significativa del salari mínim interprofessional. Cal acabar les polítiques de retallades i ha de fer-se política per a les persones, amb control de preus públics i privats i dels marges empresarials, sobretot pel que fa als serveis bàsics com l'electricitat, el transport, l'energia o l'aigua, que estan perjudicant, sobretot, les rendes més baixes (aturats, pensionistes, treballadors precaris...).

Cal una reforma fiscal progressiva que incrementi el que han de tributar les rendes del capital, persegueixi el frau i l'evasió fiscal i redueixi impostos indirectes, com l'IVA, dels productes i serveis de primera necessitat de les llars. El nostre sistema fiscal ingressa molt per sota del que ingressa sobre PIB la mitjana de la UE, el que comporta una despesa pública social clarament insuficient, que està afectant el propi creixement econòmic i d'ocupació, a més dels desequilibris socials corresponents. El següent quadre mostra els nivells de frau fiscal a l'any 2011. (Són les dades més actuals, les estimacions per avui fetes per la mateixa associació són superiors).

Evasió Fiscal anual a Espanya. Any 2011

	Evasió fiscal anual*	Percentatge
Grans fortunes	42.711	71,77%
Societats i pimes	10.150	17,05%
Autònoms	5.111	8,59%
Altres fraus empresarials	1.543	2,59%
Total frau fiscal	59.515	100,00%

*Import en milions d'euros.

Font: Técnicos del Ministerio de Hacienda (GESTHA).

És necessari que la UE aposti per polítiques que reforcin la demanda interna i la millor solució segueix sent la defensada per la CES d'un Pla europeu d'inversions amb un import equivalent al 2% del PIB i finançat pel Banc Europeu d'Inversions. Les polítiques d'austeritat compulsiva i generalitzada, els ajustos durs, la consolidació fiscal accelerada, les retallades de drets socials i laborals han demostrat la seva total ineficàcia. El Plan Juncker és insuficient. Contempla un període de aplicació de 3 anys davant els 10 del pla de la CES i una inversió de 300.000 milions en lloc dels 2,5 bilions d'€ que proposa el moviment sindical.

1.2. Situació social

L'informe presentat el passat 7 de maig a la premsa [sobre les desigualtats socials a Catalunya](#), elaborat pel CERES dibuixa un panorama d'emergència social. Veiem l'evolució de determinades variables socials aquests darrers anys i les comparàvem amb la situació a la UE 27 i amb Espanya, i es constata que l'increment de les desigualtats produït en els últims anys és conseqüència de les polítiques d'austeritat emanades de la Unió Europea, i per les pròpies polítiques de retallades aplicades aquí. La major afectació ha estat en dones

i joves i en general les persones més vulnerables. Catalunya és un dels països on més han augmentat les desigualtats, amb una concentració de la renda en la població més rica.

Els factors determinants en el creixement de la desigualtat han estat la destrucció d'ocupació, el menor pes de la despesa social, i el retrocés dels salaris en la distribució de la renda. Això ha afectat amb més intensitat les rendes salarials més baixes. S'ha incrementat també la bretxa salarial entre homes i dones. Ha augmentat l'atur i s'ha precaritzat l'ocupació. S'incrementa la temporalitat i es substitueix treball a jornada completa per treball a temps parcial. Cau la protecció a les persones en situació d'atur. Es dispara l'atur de llarga i molt llarga durada.

La pobresa ha crescut més que en la Unió Europea i una quarta part de la població catalana es troba en risc de pobresa i/o exclusió social. També augmenta la bretxa de risc de pobresa, per la qual cosa els pobres són més pobres que abans de la crisi. En aquest context, cobra presència la figura del treballador o treballadora pobre (prop del 13% dels treballadors es troba en aquesta situació) que tot i tenir ocupació obté uns ingressos per sota del llindar de la pobresa. Les persones joves són el col·lectiu més afectat per l'atur i la precarietat laboral i són els grans damnificats d'un sistema educatiu que no garanteix la igualtat d'oportunitats.

Una situació on els drets de ciutadania es veuen afectats també per les retallades en la prestació de serveis públics i les privatitzacions que acaben augmentant així també la desigualtat.

En aquest context social hi ha impactes regressius que afecten de manera important la situació de les dones. La retallada en els pressupostos i polítiques públiques fa recaure en les dones un pes massa gran en la responsabilitat del sosteniment de les persones. La pobresa té també un clar biaix de gènere, de manera especial en gent gran, o quan analitzem la realitat de les llars monoparentals.

En el mateix període de referència la pressió fiscal a Catalunya s'ha situat set punts per sota de la mitjana europea, la qual cosa limita la capacitat per lluitar contra les desigualtats socials. Els resultats mostren que la crisi no s'ha repartit de forma equitativa i que s'han incrementat les desigualtats i la pobresa.

Davant d'aquesta situació hi ha reformes imprescindibles, que no són precisament les que s'han dut a terme. En aquest sentit l'informe reafirma les reivindicacions que venim posant al carrer en els darrers temps:

- cal una reforma fiscal que permeti una major redistribució de la riquesa,
- un reforçament de la negociació col·lectiva que garanteixi el poder adquisitiu dels salaris,
- i una renda garantida de ciutadania que asseguri a totes les persones sense ingressos els mínims per a una vida digna.

1.3. Situació política

El cicle electoral que es va iniciar amb les eleccions europees i segueix fins la tardor del 2015 amb les generals emmarca bona part de la situació política. En aquest context el debat nacional a Catalunya segueix omnipresent després de la consulta del 9-N, que ha donat pas a la incertesa en relació a un possible avançament electoral que manté així viu el debat nacional i dilueix el debat pressupostari o la confrontació de propostes sobre la situació d'emergència social en què ens trobem.

La deriva autoritària i recentralitzadora del Govern central es manté, però comencen a plantejar-se amb més força propostes a nivell estatal que reclamen la reforma constitucional. En qualsevol cas, encara són minoria les posicions que reclamen la reforma constitucional i la defensa del dret a decidir de manera compatible i inscrita en la convicció que estem davant d'un problema polític que requereix solució política i democràcia. L'obertura de diligències per part de la Fiscalia contra el President i membres del Govern en relació al 9-N és un element que no va en la línia de buscar solucions polítiques i facilita la instal·lació en la confrontació.

L'aprovació, però, de la Llei de consultes no referendàries tot i la suspensió cautelar del TC cal ser valorada més enllà del 9-N, ja que la Llei en sí és un instrument per facilitar la participació ciutadana i, per tant, caldria utilitzar-la també com a element de mobilització social davant d'atacs als drets i interessos dels treballadors i treballadores. En aquest sentit ja hem iniciat el treball amb la Plataforma pel Dret a la Salut per impulsar una consulta ciutadana sobre el canvi de model sanitari català. Consulta que hauria de materialitzar una mobilització social arreu a Catalunya que doni continuïtat a l'acció del 29-N a Lleida contra la privatització de l'ICS.

Com vèiem en l'anterior el Consell, el mapa polític és clarament inestable i les diferents enquestes així ho mostren. Assistim a la irrupció amb força de noves formacions polítiques i a l'aparició de candidatures a molts municipis que es plantegen confluïr forces, recollint bona part de la demanda social de regeneració democràtica i del malestar existent en relació a les polítiques que fan els governs. Aquesta realitat està marcant la primacia dels debats superestructurals en relació a marcs institucionals, amb la qual cosa es segueix dificultant el protagonisme en relació a les respostes als problemes econòmics i socials. Estem assistint també a la reedició de velles polítiques que es plantegen la subalternitat del sindicalisme a la política i pretenen, o bé recuperar concepcions de corretja de transmissió entre organització política i sindicat, o bé negar la funció i el paper social del sindicalisme. Un context en el qual és necessari reafirmar el caràcter profundament democràtic, participatiu i transparent de CCOO i que l'autonomia i independència sindical és el que dona major força a les organitzacions dels treballadors i treballadores. En la pràctica, actuant amb rapidesa i contundència si detectem actuacions contràries a l'ètica sindical.

Les propostes del govern del PP en relació a la modificació del codi penal i de la Llei de seguretat, aprovada fa pocs dies, mostren un clar retrocés en drets i llibertats (expressió, manifestació...). La 'Ley de Seguridad Ciudadana' limita el dret fonamental de manifestació i reunió, relativitza els principis legalitat i seguretat jurídica, i afebleix l'estat de dret i les llibertats democràtiques.

La que ja es coneix com *Llei Mordassa* incorpora unes previsions de tipificació d'infraccions, que al no ponderar les circumstàncies específiques que concorren en l'exercici dels drets fonamentals de llibertat sindical i de vaga, poden produir efectes clarament contraris a la Constitució. En la pràctica, aquesta regulació convertirà un conflicte laboral en un conflicte d'ordre públic.

L'exercici de la llibertat sindical i la vaga no impliquen només el dret a deixar de treballar, sinó que segons diverses sentències del Tribunal Constitucional, contempla també la publicitat del fet mateix de la vaga, les seves circumstàncies o els obstacles que s'oposen al seu desenvolupament, els efectes d'exposar la posició sindical, demanar solidaritat de tercers o superar la seva oposició. El dret de vaga implica el dret de requerir d'altres l'adhesió i a participar, dins del marc legal, en accions conjuntes dirigides a tal fi. L'activitat del "piquet de vaguistes", amb les funcions d'informació, propaganda i persuasió als treballadors perquè se sumin a la vaga o la dissuasió als qui han optat per continuar el treball, configura el dret reconegut per l'article 28.2 de la Constitució, del Títol Primer de Drets i Deures Fonamentals.

Els supòsits de la nova Llei de Seguretat Ciutadana, afectaran fonamentalment a treballadors i treballadores en l'àmbit dels serveis essencials o dels denominats serveis bàsics; però poden afectar tothom quan exerceixin la llibertat sindical en espais i llocs públics, o inclús en els seus centres de treball, ja que es determinen infraccions en aspectes vinculats a la protecció de la propietat i instal·lacions privades.

Una deriva autoritària, clarament il·lustrada en aquesta llei, que s'assenta en el que ja està passant amb els més de 300 sindicalistes encausats per exercir el dret de vaga i l'acció dels piquets informatius. Amb més de 90 procediments oberts i quasi 300 sindicalistes afectats, les peticions fiscals mantenen la sol·licitud de pena de presó. El company, Ricardo, delegat sindical al metro de Barcelona, TMB, pendent encara de judici o la companya Katiana, Secretària general de les Illes, ja jutjada i amb recurs presentat per la Fiscalia disconforme en què no s'hagi dictat sentència de presó, o els 8 d'Airbus que el passat 10 de desembre van realitzar l'acte de mediació en el qual no es va poder conciliar atesa l'explícita voluntat de la Fiscalia de mantenir la culpabilitat en l'acusació de coaccions. Estem davant d'una ofensiva contra el dret de vaga, contra els drets sindicals, contra el sindicalisme. Forma part d'una ofensiva dels poders econòmics i els governs que els representen, que intenten atemorir i coartar l'activitat dels piquets informatius dels vaguistes per difondre i donar a conèixer la vaga, fins i tot vol persuadir els treballadors que se sumin a la vaga. Assistim a un atac global que, amb l'excusa de la crisi, afebleix els drets i les llibertats amb d'intenció de desmuntar un model social d'estat del benestar. La CES i la CSI s'han mobilitzat per dirigir-se a diverses instàncies del Govern, president inclòs, demanant-los que es posi fi a l'ofensiva contra el dret de vaga i el sindicalisme. La campanya internacional continua i els propers dies la CSI convocarà una mobilització arreu el món pel mes de febrer en defensa del dret de vaga.

El cas de les targetes de Bankia ha afectat, com ja vèiem el darrer Consell, directament al sindicat. La direcció confederal en coordinació amb les organitzacions concernides va adoptar ràpidament decisions que han suposat la suspensió cautelar de militància de les persones implicades. S'ha realitzat un informe exhaustiu, les conclusions del qual són contundents. Però el sindicat no es pot quedar en això. Per això hem obert tant a nivell confederal com a Catalunya un seguit d'iniciatives que ens han de dur a prendre decisions en matèria de bones pràctiques i bon govern, que garanteixin l'ètica de les persones que

actuin en nom de CCOO i de les pràctiques de l'organització, articulant els instruments i procediments que ajudin a aquesta finalitat.

2. Mercat de treball

Durant aquests anys el mercat de treball ha evolucionat de forma negativa. La població activa ha disminuït. Per contra, la població ocupada en relació al 2012 té un petit increment, clarament insuficient com es constata en el manteniment dels alts nivells d'atur, que tot i haver disminuït en relació al 2012 és escandalosament superior al del 2008 i es situa en taxes una mica superiors al 19% .

2.1. Evolució de les dades del mercat de treball

Les dades són prou significatives. Mostren que tot i la millora del 2014 en relació al 2012 encara ens trobem lluny de la situació del 2007. El millor comportament d'algunes variables (disminució de l'atur) s'expliquen en part per l'empitjorament de les dades de població activa i ocupada i assalariada.

Població Activa a Catalunya. 3r. trimestre de cada any (milers de persones)

	Homes	Dones	Total
2007	2.193,2	1.660,6	3.853,8
2008	2.213,3	1.719,8	3.933,2
2012	2.116,0	1.795,1	3.911,0
2014	2.010,0	1.790,8	3.800,8

Font: Enquesta de Població Activa, INE.

Taxes d'Activitat de 16 a 64 anys a Catalunya. (3r. trimestre de cada any)

	Homes	Dones	Total
2007	86,9	68,5	77,9
2008	86,2	69,9	78,2
2012	84,5	73,0	78,8
2014	83,4	74,6	79,0

Font: Enquesta de Població Activa, INE.

Població Ocupada a Catalunya. 3r. trimestre de cada any (milers de persones)

	Homes	Dones	Total
2007	2.067,8	1.528,1	3.595,9
2008	2.005,2	1.582,0	3.587,1
2012	1.631,6	1.401,1	3.032,6
2014	1.628,4	1.446,3	3.074,8

Font: Enquesta de Població Activa, INE.

Taxes d'Ocupació de 16 a 64 anys a Catalunya. 3r. trimestre de cada any

	Homes	Dones	Total
2007	81,9	63,0	72,6
2008	78,0	64,3	71,3
2012	65,0	56,9	61,0
2014	67,5	60,2	63,8

Font: Enquesta de Població Activa, INE.

La inactivitat de les dones (9 punts més elevada que la dels homes) les mateixes dones l'expliquen (EPA) com a conseqüència d'haver d'assumir responsabilitats de cura (depenents, criatures, persones malaltes, persones amb diversitat funcional) i familiars. L'ocupació és menor que la dels homes i continua segregada tant horitzontalment com verticalment.

2.2. L'atur

L'atur segueix sent el principal problema del país. Tot i la petita reducció que apunten les dades els nivells són d'escàndol i a més d'una rèmora pel propi creixement i progrés social mostren una situació d'injustícia social en especial quan es posen en comparació amb l'evolució negativa dels nivells de cobertura.

Població Aturada a Catalunya. 3r. trimestre de cada any (milers de persones)

	Homes	Dones	Total
2007	125,4	132,5	257,9
2008	208,2	137,9	346,1
2012	484,4	394,0	878,4
2014	381,6	344,4	726,1

Font: Enquesta de Població Activa, INE.

Taxes d'atur de 16 a 64 anys a Catalunya. 3r. trimestre de cada any

	Homes	Dones	Total
2007	5,8	8,0	6,7
2008	9,5	8,1	8,9
2012	23,1	22,1	22,6
2014	19,1	19,3	19,2

Font: Enquesta de Població Activa, INE.

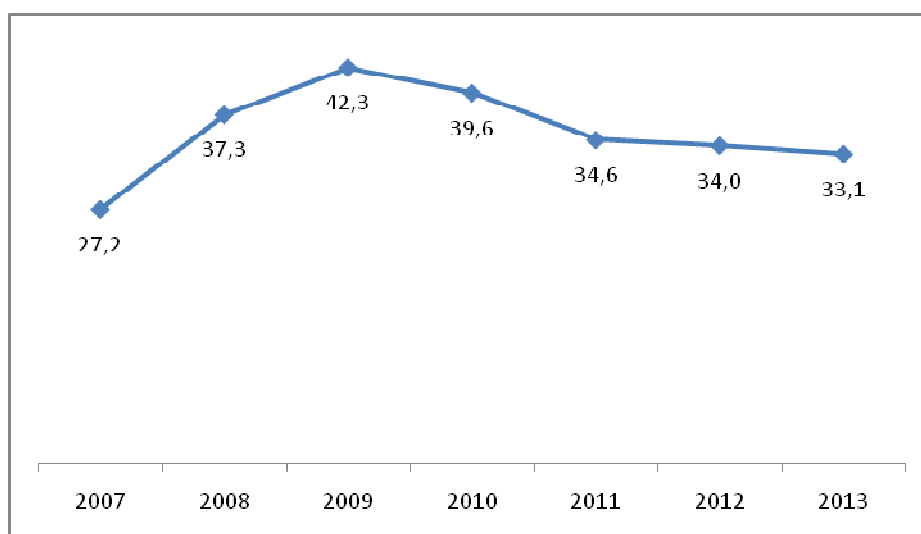
La taxa d'atur és superior en les dones. Però la realitat pot ser encara major ja que, tot i que en nombre absoluts hi ha menys dones aturades, moltes no busquen feina, el que explica la menor taxa d'activitat, per dedicar-se a la cura d'altri com a conseqüència directa de les retallades dels serveis públics. Altrament les dones són majoria a l'atur de llarga durada i sense prestacions.

Percentatge de població aturada segons el temps de recerca de feina. Catalunya 3r trim. 2014

	Homes	Dones	Total
Ja ha trobat feina	4,8%	6,2%	5,5%
Menys d'1 mes	4,8%	5,1%	4,9%
D'1 mes a menys de 3 mesos	10,6%	10,1%	10,3%
De 3 mesos a menys de 6 mesos	6,3%	9,2%	7,7%
De 6 mesos a menys d'1 any	9,5%	11,5%	10,5%
D'1 any a menys d'2 anys	22,2%	17,5%	20,0%
2 anys o més	41,8%	40,4%	41,1%
Total	100%	100%	100%
Atur de llarga durada (1 any o més)	64,0%	57,9%	61,1%

Font: Enquesta de Població Activa, INE.

Taxa de protecció de la desocupació a Catalunya

Com hem analitzat en anteriors Consells els elevats nivells d'atur, la prolongació de la situació de desocupació i les retallades en les prestacions per atur, estan generant una baixada preocupant de la taxa de cobertura per desocupació

Taxa de cobertura de l'atur. Catalunya

Any	Aturats/des amb prestacions	Total aturats/des amb experiència laboral	Taxa de cobertura
2008	257.638	306.539	84,0%
2009	408.245	475.911	85,7%
2010	441.079	508.925	86,6%
2011	409.607	538.585	76,0%
2012	422.062	583.181	72,3%
2013	405.414	578.908	70,0%
2014	374.414	535.208	64,9%

Font: elaboració pròpia amb dades SEPE mesos de juliol

En paral·lel, la qualitat de la protecció es degrada, donat que creixen les prestacions assistencials i baixen les contributives.

Prestacions per desocupació. Beneficiaris prestacions. Catalunya i Espanya. juny 2014

	Beneficiaris del mes		Variació interanual	
	Catalunya	Espanya	Catalunya	Espanya
Prestació contributiva	163.073	1.018.102	-20,6%	-19,8%
Subsidi d'atur	143.562	1.061.966	-10,7%	-8,8%
Renda Activa d'Inserció	31.890	262.068	18,9%	11,0%
Subsidi Eventuals Agraris	0	127.292	0,0%	-3,7%
Total	338.525	2.469.428	-13,8%	-11,9%

Font: Servicio Público de Empleo Estatal.

Quantia mitjana de les prestacions i despesa per beneficiari mensuals

anys	despesa per beneficiari/mes	prestació mitjana contributiva/mes
2008	1.103€	842,5€
2009	1.134€	878,1€
2010	1.020€	886,6€
2011	1.006€	889,5€
2012	1.021€	895,7€
2013	970€	867,9€
2014	895€	828,8€

Font: elaboració pròpia amb dades SEPE mesos de juliol

A continuació observem les taxes d'ocupació i d'atur en relació als nivells màxims d'estudis assolits on s'evidencia les majors dificultats en els nivells d'estudis inferiors. Això mostra la necessitat d'insistir en reclamar un canvi en les orientacions de les polítiques educatives i de formació en general per reclamar una major dedicació en recursos i estratègies.

Taxa d'ocupació segons el nivell màxim d'estudis assolit. Catalunya, 3r trimestre 2014

	Homes	Dones	Total
Analfabets	12,4%	5,7%	7,7%
Estudis primaris incomplets	12,8%	5,8%	8,6%
Educació primària	26,2%	15,2%	20,2%
Primera etapa d'educació secundària i similar	53,2%	44,1%	48,9%
Segona etapa d'educació secundària general	60,8%	50,6%	55,9%
Segona etapa d'educació secundària professional	69,0%	55,7%	62,7%
Educació superior	76,5%	77,1%	76,8%

Font: Enquesta de Població Activa, INE.

Taxa d'atur segons el nivell màxim d'estudis assolit. Catalunya, 3r trimestre 2014

	Homes	Dones	Total
Analfabets	42,4%	52,5%	47,9%
Estudis primaris incomplets	41,8%	29,0%	37,2%
Educació primària	29,7%	33,9%	31,5%
Primera etapa d'educació secundària i similar	26,6%	25,0%	25,9%
Segona etapa d'educació secundària general	16,7%	22,0%	19,1%
Segona etapa d'educació secundària professional	17,8%	27,7%	22,3%
Educació superior	9,7%	10,5%	10,1%

Font: Enquesta de Població Activa. INE.

En aquest sentit les propostes relacionades amb polítiques de formació per a l'ocupació han de partir d'aquesta realitat per exigir una major dotació de majors recursos formatius tant per a la inserció com per al reciclatge.

Pel que fa a l'INFOATUR, en aquests moments ja tenim en funcionament 24 punts d'atenció INFOATUR a tot Catalunya. Amb la voluntat d'ampliar la utilitat de CCOO per a les persones afiliades a l'atur, s'està treballant per poder fer arribar la informació més personalitzada possible sobre ofertes laborals de les quals tinguem coneixement, així com d'ofertes formatives i altres iniciatives que puguin millorar les seves oportunitats de trobar una feina.

I es continua treballant amb les diverses associacions que agrupen a persones a l'atur i avui, 18 de desembre, hem estat convidats a participar al Congrés sobre l'ocupació i l'atur de les persones majors de 45 anys que organitza ASSAT50 (Associació d'aturats de més de 45 anys de l'Hospitalet) i on exposarem en una taula rodona quines són les nostres propostes per a millorar les oportunitats de treball de les persones més grans de 45 anys.

Quan veiem la relació entre població activa i ocupada i l'atur registrat, s'evidencia també l'existència d'un nombre de persones que han abandonat la recerca activa d'ocupació, però també que hi ha qui ha marxat del país. És per això que hem posat en marxa el servei de mobilitat a l'estranger des del CITE i estem participant en programes per ajudar les persones migrants. En aquest sentit la Fundació Paco Puerto participarà en el tercer projecte de mobilitat laboral de joves a Alemanya (MOBIPRO-UE) en col·laboració amb la Cambra d'Oficis de Colònia. Es tracta que 20 joves d'entre 18 i 27 anys puguin assolir competències professionals com a tècnics/ques de neteja de superfícies i mobiliari, instal·ladors en electricitat i instal·ladors en producció de calor mitjançant un lloc de formació dual a Colònia prèvia formació de 660 hores en llengua alemanya.

2.3. Qualitat de l'ocupació

Pel que fa a la qualitat de l'ocupació s'observa com està disminuint en general, de manera més acusada en les dones i en un marc general de precarització.

Població Assalariada a Catalunya. 3r. trimestre de cada any (milers de persones)

	Homes	Dones	Total
2007	1.656,0	1.352,6	3.008,6
2008	1.602,9	1.393,6	2.996,6
2012	1.299,4	1.236,0	2.535,4
2014	1.275,3	1.268,1	2.543,4

Font: Enquesta de Població Activa, INE.

Població Assalariada a Catalunya per tipus contracte. 3r. trim de cada any (en milers)

	Indefinit	Temporal	Total
2007	2.290,9	717,6	3.008,6
2008	2.347,0	649,6	2.996,6
2012	2.053,0	482,4	2.535,4
2014	2.074,1	469,3	2.543,4

Font: Enquesta de Població Activa, INE.

Taxes de temporalitat a Catalunya. 3r. trimestre de cada any

	Homes	Dones	Total
2007	23,4	24,4	23,9
2008	20,2	23,4	21,7
2012	18,3	19,8	19,0
2014	18,1	18,8	18,5

Font: Enquesta de Població Activa, INE.

Població ocupada segons el tipus de jornada i percentatge de temps parcial, per sexes. Catalunya, 3r trimestre de cada any (milers de persones)

		2007	2008	2012	2014
Homes	Temps complert	1.987,8	1.926,5	1.530,7	1.512,7
	Temps parcial	80,0	78,6	100,9	115,8
	Total ocupats	2.067,8	2.005,2	1.631,6	1.628,4
	% Temps parcial	3,9%	3,9%	6,2%	7,1%
Dones	Temps complert	1.215,8	1.270,2	1.102,6	1.130,5
	Temps parcial	312,3	311,8	298,5	315,8
	Total ocupats	1.528,1	1.582,0	1.401,1	1.446,3
	% Temps parcial	20,4%	19,7%	21,3%	21,8%
Total	Temps complert	3.203,6	3.196,7	2.633,3	2.643,2
	Temps parcial	392,3	390,4	399,4	431,6
	Total ocupats	3.595,9	3.587,1	3.032,6	3.074,8
	% Temps parcial	10,9%	10,9%	13,2%	14,0%

Font: Enquesta de Població Activa, INE.

Com hem dit més amunt, més enllà de la lleugera millora de les dades sobre nombre de persones a l'atur i sobre ocupació, cal analitzar la qualitat de l'ocupació que es genera. En aquest sentit, hem elaborat un informe de forma conjunta la Secretaria de Socioeconomia i la Federació de Serveis [sobre la qualitat de l'ocupació al sector turístic](#). El resultat és una precarietat laboral, en forma de parcialitat, temporalitat i jornades superiors a les ordinàries de treball real, molt superior a la de la resta de sectors. Un sector, el turístic en que, tot i créixer en ocupació, ho fa en detriment de la qualitat de la mateixa.

També [hem analitzat la temporalitat, la parcialitat i les jornades reals treballades al mercat de treball català](#) per comprovar com van empitjorant les condicions de treball i va augmentant el risc de pobresa entre les persones ocupades.

Es constata que les dones es concentren en les contractacions a temps parcial. En temporalitat hi ha una proporció similar H/D. Malauradament sembla que el camí cap a la igualtat s'està assolint precaritzant la contractació per als homes que també puja en la parcialitat. Precarietat de la feina, jornades irregulars que dificulten la conciliació de la vida personal, familiar i laboral per a dones i per a homes.

2.4. Evolució salarial i la negociació

Incrementos salarials pactats a Catalunya per àmbit de negociació (% de variació interanual)

	Acords col·lectius	Treballadors afectats	Increment salarial pactat (%)
De gener a desembre del 2013*			
Empresa	216	33.454	0,20
Sector	79	730.988	0,75
Total	295	764.442	0,73
De gener a setembre del 2014			
Empresa	114	17.050	0,51
Sector	34	253.680	0,76
Total	148	270.730	0,74

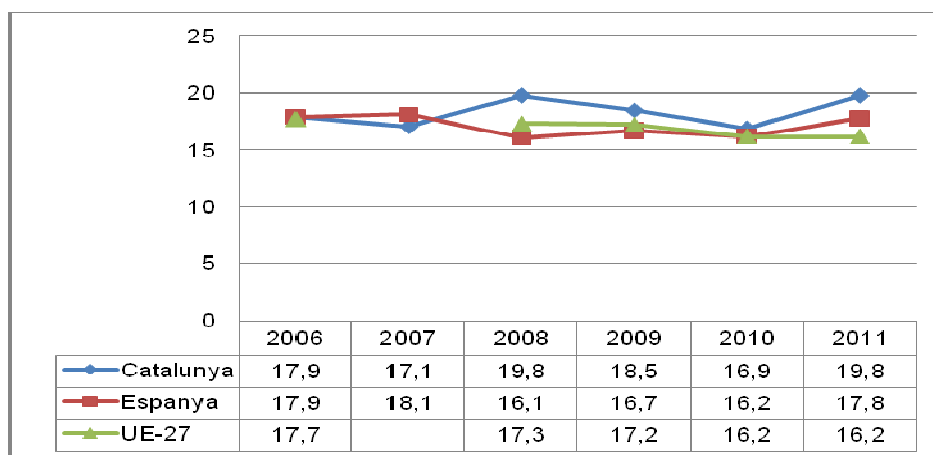
*Les dades inclouen les revisions derivades de les clàusules de salvaguarda. Font: Ministerio de Empleo y Seguridad Social

Salari Brut anual i creixement dels preus a Catalunya

	Salari Brut anual		Variació de l'IPC
	Salari (euros)	Variació	
2008	2.3375,54		
2009	2.3851,31	2,0%	0,2%
2010	2.4449,19	2,5%	2,0%
2011	2.4499,32	0,2%	3,3%
2012	2.4436,39	-0,3%	2,9%
Acumulat	-----	4,4%	8,4%

Font: IDESCAT, INE.

Bretxa salarial entre homes i dones

La baixada de salaris i d'ingressos té un impacte especial per a les dones perquè la bretxa segueix creixent a Catalunya gairebé el 20%

2.5. Salari mínim interprofessional

En relació a l'SMI, reclamem que aquest es situï al 60% del salari mig net, tal i com recomana la Carta Social Europea subscrita per Espanya. Es proposa incrementar l'SMI perquè a gener de 2016 arribi als 800€, el que implica un augment del 12,5% al gener de 2015, situant-se en 725 euros, i un augment del 10,25% a gener de 2016 per arribar als 800 €.

Del 2000 fins el 2012, l'SMI va tenir una continua millora però els darrers cinc anys ha perdut 5,4 punts de la seva capacitat adquisitiva, degut a l'incompliment del procediment i els criteris establerts per fixar l'augment del salari mínim, reflectits en l'article 27 de l'Estatut dels Treballadors, i de la obligatorietat de realitzar consultes prèvies a la seva fixació amb les organitzacions sindicals i empresarials més representatives.

Aquesta pujada ha de preservar la protecció de les persones que es troben en situació d'atur, així com per millorar el poder adquisitiu de la població que rep un salari menor i que han vist deteriorar-se les seves condicions de vida amb la gestió de la crisi.

En relació a l'IPREM català cal reclamar al Govern de la Generalitat que compleixi els acords pactats al seu dia per a la seva revisió i que es garanteixi com a mínim el manteniment del seu valor real al llarg del temps, mitjançant un mecanisme d'actualització automàtica que cada any corregís la possible desviació entre l'IPC real i l'increment inicial del IPREM.

Salari mínim interprofessional

	Euros/Mes*	% increment anual
2008	600,0	5,2
2009	624,0	4,0
2010	633,3	1,5
2011	641,4	1,3
2012	641,4	0,0
2013	645,3	0,6
2014	645,3	0,0

*L' anual calculat sobre 14 pagues.

Font: Boletín de Estadísticas Laborales del *Ministerio de Empleo y Seguridad Social*

3. Els dèficits socials van en augment

Com hem analitzat i denunciat abastament, el principal resultat de les polítiques aplicades aquests darrers anys ha estat el creixement de la pobresa i la desigualtat. Els factors determinants en el creixement de la desigualtat han estat la destrucció d'ocupació, el menor pes de la despesa social, i el retrocés dels salaris en la distribució de la renda. Això ha afectat amb més intensitat les rendes salarials més baixes. S'ha incrementat també la bretxa salarial entre homes i dones. Ha augmentat l'atur i s'ha precaritzat l'ocupació. S'incrementa la temporalitat i es substitueix treball a jornada completa per treball a temps parcial. Cau la protecció a les persones en situació d'atur. Es dispara l'atur de llarga i molt llarga durada.

Els ingressos familiars han minvat i el poder adquisitiu també. De les llars sense ingressos per inactivitat la majoria són dones i de les llars monoparentals, que són les més pobres, la majoria són encapçalades per dones.

La pobresa ha crescut més que en la Unió Europea i una quarta part de la població catalana es troba en risc de pobresa i/o exclusió social. També augmenta la bretxa de risc de pobresa, per la qual cosa els pobres són més pobres que abans de la crisi. En aquest context, cobra presència la figura del treballador o treballadora pobre, que tot i tenir ocupació obté uns ingressos per sota del llindar de la pobresa. Les persones joves són el col·lectiu més afectat per l'atur i la precarietat laboral i són els grans damnificats d'un sistema educatiu que no garanteix la igualtat d'oportunitats.

El panorama social es caracteritza per l'increment de la pobresa associada a l'alta i perllongada desocupació (726.100 persones aturades, segons l'EPA del 2n trimestre, una taxa d'atur del 19,2%, de les que el 61% fa més d'un any que no tenen feina). Tot això fa que en més de 106.700 llars no hi entri cap ingrés, 220.700 llars tenen tots els actius desocupats i un 27,3% de la població es trobava en situació de risc de pobresa a Catalunya el 2013.

Habitatges familiars. Catalunya. 3r. trimestre del 2014 en milers

Total d'habitatges familiars	2950,2
habitatges sense actius	782,9
habitatges sense ocupats	1003,6
habitatges sense perceptors d'ingressos	106,7
Total d'habitatges familiars amb un actiu i més	2167,3
habitatges amb tots els actius ocupats	1585,3
habitatges amb algun actiu desocupat	582
habit. amb almenys la meitat dels actius desocupats	502,9
habitatges amb tots els actius desocupats	220,7
Total d'habitatges familiars amb un ocupat i més	1946,6
habitatges amb algun ocupat assalariat	1718,9
habitatges amb tots els ocupats assalariats	1496
habitatges amb tots els ocupats amb contracte temporal	165,8
habitatges amb algun ocupat a temps parcial	394,5
Total d'habitatges familiars amb un assalariat i més	1718,9
habitatges amb algun assalariat amb contracte temporal	418,6
habit. amb tots els assalariats amb contracte temporal	204,9

Font: Idescat, a partir de dades de l'enquesta de població activa de l'INE.

Dèiem més amunt que aquesta situació és conseqüència d'unes polítiques d'austeritat que han eliminat molts factors de compensació social, però sobretot d'un mal funcionament del mercat de treball, on l'atur i la precarietat generen pobresa i desigualtat, i la manca d'apostes per l'estímul de l'activitat econòmica cronifica l'atur.

Però aquesta situació social té també un clar biaix de gènere i afecta en major manera a les dones. A Catalunya en la franja de persones majors de 65 anys, un 75% dels homes viuen amb cònjuge mentre que en dones és només el 46,2%. Les dones que viuen soles (28,8%) són el doble que els homes que viuen sols (14,2%). En canvi de les persones més grans de 65 anys que viuen amb altres parents les dones són més de la meitat (10,6%) que els homes (4,7%) possiblement perquè les dones grans tenen menys ingressos i no es poden permetre ingressos residencials que amb les retallades i les privatitzacions surten molt cares.

Amb les retallades de la dependència els efectes negatius repercuteixen també en major mesura en les dones en tant que cuidadores: per 1.730 homes cuidadors hi ha 15.006 dones a Catalunya) pel que fa a les beneficiàries són el 66,2%.

La majoria de les llars unipersonals a Catalunya, un 74,2%, són de dones. A això hi hem d'afegir que el poder adquisitiu de les dones també és més baix, sigui per salaris, subsidis i pensions, que són més baixos. El que provoca que la taxa de pobresa i exclusió social és superior en dones que en homes.

Aquestes dades reafirmen la justesa de les reivindicacions en relació a la demanda de la Renda Garantida de Ciutadania o la participació en la taula de pobresa energètica i en la d'habitatge social. Pel que fa a habitatge estem participant en la constitució d'un parc públic de lloguer social del qual vam ser promotors com a membres de la Plataforma per a un Habitatge Digne.

És en aquest marc que hem participat, donant suport i convocant la mobilització del 29-N de les marxes per la dignitat. Una mobilització per la defensa dels drets i la dignitat en la que, durant tota la setmana prèvia, vam publicar 5 notes de denúncia de l'atac a la dignitat¹ que suposen l'augment del nombre de persones aturades de llarga durada; el creixement de la pobresa, l'exclusió social i les desigualtats; l'empitjorament de les condicions de vida de les persones grans; l'increment de la pobresa laboral per la precarització del treball i la baixada de salaris i la major desprotecció de les persones a l'atur.

En el mateix període de referència la pressió fiscal a Catalunya s'ha situat set punts per sota de la mitjana europea, la qual cosa limita la capacitat per lluitar contra les desigualtats socials. Els resultats mostren que la crisi no s'ha repartit de forma equitativa i que s'han incrementat les desigualtats i la pobresa.

Davant d'aquesta situació hi ha reformes imprescindibles, que no són precisament les que s'han dut a terme. En aquest sentit l'informe reafirma les reivindicacions que venim posant al carrer en els darrers temps:

- cal una reforma fiscal que permeti una major redistribució de la riquesa,
- un reforçament de la negociació col·lectiva que garanteixi el poder adquisitiu dels salaris
- i una renda garantida de ciutadania que asseguri a totes les persones sense ingressos els mínims per a una vida digna.

1

Nota 1: [CCOO de Catalunya denuncia que augmenta el nombre de persones aturades de llarga durada](#)

Nota 2: [CCOO de Catalunya denuncia la creixent pobresa i l'exclusió social de les famílies catalanes](#)

Nota 3: [CCOO de Catalunya denuncia que empitjoren les condicions de vida de les persones grans](#)

Nota 4: [CCOO de Catalunya denuncia l'augment de la pobresa laboral per la precarització del mercat de treball i la devaluació salarial](#)

Nota 5: [CCOO de Catalunya denuncia que creix el nombre de persones a l'atur sense protecció](#)

Nota de [Conclusions](#)

4. Pressupostos de la Generalitat 2015

Els Pressupostos de la Generalitat pel 2015 mantenen la despesa social per càpita a nivell del 2004 i consoliden les retallades ja fetes.

De nou es presenten uns Pressupostos irrealistes, ja que el seu equilibri depèn d'uns ingressos (inversions corresponents al compliment de la disposició addicional de l'Estatut, compensació de l'impost de dipòsits bancaris, anticipació del Fons de competitivitat del 2015) que requereixen d'un acord polític amb el Govern central i que el projecte de Pressupostos Generals de l'Estat no preveu. Sense aquests ingressos extres, de 2.193 milions d'euros, no es pot complir amb l'objectiu de dèficit del 0,7% del PIB fixat pel Govern central, el qual fa recaure la major part de la reducció del dèficit sobre les comunitats autònomes.

En relació al 2014, la despesa global augmenta, com a conseqüència principalment de la recuperació de la paga extra dels empleats públics i de la jornada i el salari del personal interí. No obstant, no es contempla l'abonament dels 44 dies meritats de la paga del 2012 que el Govern central pagarà als seus treballadors/res, ni la creació d'ocupació pública per recuperar part dels llocs de treball perduts des de 2011.

La inversió pública és de 1.494 milions d'euros i augmenta en un 7,3% en relació al 2014, però queda encara molt lluny dels 6.010 milions de l'any 2010.

Hi ha un increment de les polítiques de foment de l'ocupació per la posada en marxa del programa de Garantia juvenil, una iniciativa europea adreçada a reduir l'atur juvenil. No és en canvi admissible que això es faci a costa de reduir en un 57,1% el nombre previst de treballadors/res en atur que participen en formació professional per a l'ocupació.

En salut el pressupost és insuficient i consolida un escenari de retallades en un sector fortament tensionat i que necessita una ràpida recuperació. El quadre que segueix mostra l'evolució de la despesa per habitant fins el 2011 on es veu la tendència decreixent que els anys següents s'ha anat consolidant i que actualitza pressupost no corregeix. Una realitat que sens dubte explica com per primera vegada a la història l'esperança de vida retrocedeix una dècima, trencant així una sèrie històrica que ens situava entre els primers països en esperança de vida.

Despesa pública en salut per habitant a Catalunya

Dòlars per habitant	
2008	1.926
2009	2.200
2010	2.233
2011	2.097

Font: OCDE Health Data 2013 i CatSalut

Fa unes setmanes, i en relació a la situació de la sanitat i les polítiques que es van aplicant pel govern i en el marc de les iniciatives que desenvolupem conjuntament amb la Federació de Sanitat per a exigir el manteniment del caràcter públic de la sanitat a Catalunya, vam presentar una denuncia al Síndic de Greuges sobre el procés de fragmentació i privatització de l'ICS que s'ha iniciat amb l'aprovació dels Estatuts del Consorci Sanitari de Lleida i sobre l'existència de les dobles llistes d'espera.

La despesa en educació acumula una reducció del -17% respecte de l'any 2010. Hi ha una congelació de plantilles en un context d'augment del nombre d'alumnes. És particularment negativa la forta caiguda en les transferències als Ajuntaments per a les despeses de llars d'infants.

En canvi, la despesa destinada als concerts educatius privats augmenta, la qual cosa posa de manifest que sí hi ha marges en els Pressupostos de la Generalitat per atendre millor les necessitats públiques si hi hagués voluntat política.

Com veiem en el quadre que segueix la despesa pública ha anat baixant des del 2010. Els pressupostos del 2013 i 2014 van consolidar aquesta tendència i els que es presenten enguany no la capgiren.

Despesa pública en Educació per habitant a Catalunya

	Pressupost (Euros)	Habitants	Euros per Habitant
2008	5.770.300.000	7.364.000	783,6
2009	6.028.300.000	7.475.000	806,5
2010	6.308.900.000	7.512.000	839,8
2011	5.836.100.000	7.539.000	774,1
2012	5.470.000.000	7.571.000	722,5

Font: Elaboració pròpia amb dades de IDESCAT i Departament d'Economia i Coneixement

Disminueix la despesa en habitatge i altres actuacions urbanes, com la llei de barris, i acumula cinc anys consecutius de reducció.

Es manté pràcticament congelada la despesa en protecció social en un context d'increment de situacions de risc i vulnerabilitat. Des del 2010 s'ha retallat el nombre de perceptors de la Renda Mínima d'Inserció i en el 2015 es manté inalterada la partida destinada a RMI.

Dades Renda mínima d'inserció

	Valors		Variació interanual	
	Expedients vigents	Import executat	Expedients vigents	Import executat
2005	13.084	62.018.847	2,37%	4,55%
2006	12.574	64.109.438	-3,90%	3,37%
2007	12.625	71.755.813	0,41%	11,93%
2008	13.708	76.322.337	8,58%	6,36%
2009	22.068	109.463.419	60,99%	43,42%
2010	30.284	159.795.965	37,23%	45,98%
2011	24.765	170.468.717	-18,22%	6,68%
2012	23.123	129.979.299	-6,63%	-23,75%
2013	24.988	132.762.615	8,10%	2,10%

Font: Departament Empresa i Ocupació. Generalitat de Catalunya

L'evolució de la Renda Mínima d'Inserció d'aquests anys mostra l'esgotament d'aquest model i la necessitat de mantenir l'exigència al Parlament a la tramitació de la RGC. El Pressupost no contempla la seva implementació pel 2015 el que ens ha de fer exigir al Parlament la seva ràpida aprovació i posada en funcionament.

Es redueix la despesa en actuacions mediambientals afectant al programa d'Infraestructures i gestió de tractament de residus.

També es redueix la despesa directa en suport a la Indústria, a l'activitat emprenedora i a la Internacionalització, promoció i foment del comerç.

En la Llei d'acompanyament dels Pressupostos, les modificacions introduïdes pel que fa a mesures fiscals i financeres en relació a noves taxes o nous fets impositius no tenen una gran repercussió econòmica. L'augment més important és el del 5% sobre totes les taxes que es contempla en la pròpia Llei de Pressupostos.

Sí en canvi són significatives - i molt negatives - algunes modificacions en matèria legislativa que la Llei d'acompanyament incorpora de forma abusiva com la creació d'una Mesa de tot el sector públic tret de les universitats, és a dir Generalitat més empreses del sector públic, que pot buidar de contingut la negociació col·lectiva en empreses, consorcis i fundacions.

També, aprofitant aquesta llei, s'incorporen canvis legislatius en l'ICS per introduir reformes regressives sense passar pel Consell de direcció del CatSalut. En relació amb això, el CTEC ha aprovat un dictamen per unanimitat en el que proposa eliminar totes aquestes reformes com la que permetria als comandaments de l'ICS acumular càrrecs.

En definitiva, els Pressupostos per al 2015 no tenen un caràcter social i es situen dins de la lògica de retallades que està presidint la política del Govern de la Generalitat.

5. El diàleg social i l'aposta del sindicat per l'ocupació i la protecció social

Abans de l'estiu les confederacions estatals es van reunir amb CEOE i Govern i van acordar el 29 de juliol un document per desenvolupar un seguit de qüestions en relació a ocupació, formació, protecció social, fiscalitat, etc. Vam acordar en aquell moment establir un termini per valorar si eren possibles vies d'acord que concretessin mesures que satisfessin necessitats concretes de persones concretes i no declaracions d'intencions. Vèiem que si era possible avançar en concretar aspectes caldria entrar-hi.

Sens dubte avui el Govern té major predisposició al diàleg social atesa la situació política i el cycle electoral, per tant pot tenir major disponibilitat per necessitats electoralistes, però també pel perill de quedar-se sense interlocutors socials quan encara queda temps de crisi. Això és una oportunitat que hem d'aprofitar per intentar aconseguir coses, per ser útils a la nostra funció. Les mobilitzacions socials dels darrers temps i els propis resultats de les eleccions europees són elements que incideixen en la posició del Govern.

El diàleg social no avala el Govern, de la mateixa manera que el conveni col·lectiu no avala l'empresari. Nosaltres hem de buscar solucions per la gent que és la nostra referència, per això ens avaluaran.

Algun dels elements que hi ha sobre la taula del diàleg social està autoimpugnant les pròpies polítiques del Govern, ja que si aconseguim recursos per augmentar la cobertura de la protecció, per plans d'ocupació, etc., és incompatible amb la restricció pressupostària. Per això hem de garantir que el diàleg social no serveixi per validar postures cosmètiques sinó mesures d'intensitat i que donin respostes concretes a problemes concrets.

Al llarg d'aquests mesos 'han anat abordant diverses qüestions. Entre elles la recuperació del dret a l'accés a la jubilació anticipada als 61 anys, per les persones que han subscrit prèviament conveni especial amb la Seguretat Social, que vam resoldre al setembre o la greu situació del FOGASA que comprometia la capacitat d'atendre els drets dels beneficiaris i s'acordava garantir la posada al dia i l'eliminació total de la borsa d'expedients endarrerits. En el marc del diàleg social s'ha concretat l'abonament i execució del crèdit suplementari de 940 milions d'€ per pagar les prestacions pendents del FOGASA. Una qüestió que hem de valorar positiva i que ens va dur a convocar una important mobilització davant la delegació del govern per exigir la solució a una realitat que afectava a un nombre important de treballadors, molts dels quals a més havien tramitat la seva situació a través del sindicat.

S'ha tractat també del nou Fons Europeu d'Inversions Estratègiques i s'ha acordat l'establiment d'un àmbit de participació dels interlocutors socials, així com que aquest fons es concreti realment en un increment del finançament disponible per a la inversió productiva que contribueixi a accelerar el creixement econòmic i a generar ocupació,

En aquests mesos s'ha pogut frenar l'intent de reformar de manera regressiva el règim fiscal de les indemnitzacions per acomiadament en el marc de la reforma fiscal recentment aprovada. És un resultat important en una reforma tributaria regressiva i

injusta que seguim qüestionant i que haurà, probablement, de ser objecte de variacions en un futur proper.

S'està negociant la nova Llei ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. Per CCOO la ITTSS és una institució essencial en l'àmbit laboral i és imprescindible buscar el major consens possible en un avantprojecte que pot suposar un canvi substancial en un nou model d'inspecció.

Però l'element que ha estat més rellevant i que finalment hem tancat aquest passat dilluns ha estat el disseny d'un nou Programa extraordinari d'activació, o recuperació de l'ocupació dirigit a persones en situació d'atur de llarga durada que han exhaurit la protecció per desocupació. Un programa que té com a objectiu la inserció en el mercat de treball d'una part significativa d'aquest col·lectiu, prioritzant ara les persones que estan en aquesta situació que tenen càrregues familiars, a partir d'un tractament individualitzat des dels serveis públics d'ocupació. El programa s'acompanya d'un ajut econòmic bàsic de 426€ mensuals, el 80% del IPREM. La seva durada serà d'un mínim de 15 mesos, amb vigència inicial entre el 15 de gener de 2015 i el 15 d'abril de 2016 la seva pròrroga es determinarà 3 mesos abans de la finalització del termini entre el Govern i les organitzacions signants.

La mesura acordada suposa augmentar la taxa de cobertura de la protecció d'atur en quasi 10 punts després de la baixada en més de 20 punts que s'ha produït en aquests anys i incidir de manera activa per evitar la cronificació de l'atur i promoure la inserció laboral.

De l'ajut es beneficiaran al voltant de 450.000 persones i té un cost d'uns 1.200 milions d'€ sense comptar la partida destinada a polítiques actives d'ocupació (orientadors, tutors) pendent de definir. L'ajut serà compatible amb una ocupació, els 426 € serviran per cobrir part dels costos laborals si l'atur aconseguix una feina en el temps que duri la prestació.

Els destinataris del programa subscriuran un compromís d'activitat i el servei públic d'ocupació tindrà un mes per establir un itinerari laboral personalitzat en base a les seves qualificacions. Disposaran d'un tutor/orientador i el servei d'ocupació públic s'encarregarà de fer-los arribar les possibles ofertes d'ocupació. L'objectiu del programa es protegir i rescatar a las persones en situació d'atur perquè el 40% d'aquestes està en risc d'exclusió. Són persones necessitades de requalificació professional, de reconversió, la mesura fonamental es reactivar-les perquè puguin trobar ocupació.

Aquest acord s'inscriu en l'estratègia acordada d'obrir espais de diàleg social per intentar aconseguir mesures que, al temps que vagin forçant canvis en les polítiques d'austeritat, contribueixin a donar solució als principals problemes socials en particular a donar respostes a les persones amb majors necessitats, reduint el nombre de persones amb especials dificultats per a la reinserció laboral i ajudin a un canvi real i efectiu de les polítiques econòmiques, socials i laborals que es venen aplicant.

L'acord és un avenç en les reivindicacions sindicals, però evidentment no les exhaureix. Però sens dubte és un estímul a seguir plantejant la resta d'objectius que ens hem proposat. Seguirem treballant en el marc del diàleg social per seguir avançant i continuarem amb les mobilitzacions i la proposta. S'ha emplaçat al govern que obri la Mesa dels empleats públics i la de política industrial.

Pel que fa a Catalunya hem de seguir incidint en el desenvolupament de [l'Acord pel diàleg social permanent](#), ja que a dia d'avui hem de ser crítics amb la manca de compromisos del

Govern. La incertesa de la situació política en relació a les dates electorals i la pròpia feblesa del govern són elements que dificulten el desbloqueig d'algunes qüestions. La darrera reunió de la comissió de seguiment de l'acord només aporta el valor de mantenir un espai on reivindicar la concertació social amb el govern que té una concepció radicalment oposada a la nostra sobre el diàleg social. En qualsevol cas hem d'utilitzar aquest espai per emplaçar al Govern a concretar en els Pressupostos de la Generalitat de Catalunya 2015 els recursos per implementar els acords sobre política industrial que figuren en l'acord.

Malgrat això aquests dies hem concretat l'acord en relació al Tribunal Laboral de Catalunya (TLC) que expliquem més endavant.

El 9 de novembre d'enguany el Consell de Relacions Laborals (CRL) ha aprovat el nou Marc per l'Estratègia Catalana de Seguretat i Salut Laboral 2015-2020, com a fruit del diàleg i la concertació social. La nova estratègia estableix entre els seus objectius:

- promoure la millora de la gestió i la qualitat de la prevenció de riscos laborals, amb especial atenció a les petites i mitjanes empreses (PIME)
- programes d'actuació específics per millorar les condicions de treball col·lectives amb una protecció especial (discapacitats, dones embarassades, joves...).
- Accions sobre els riscos relacionats amb el tràfic o perills específics com amiant, cancerígens i riscos psicosocials.
- Promoure la recerca i consolidar la formació en la prevenció de riscos laborals en la formació professional.
- Millorar els sistemes d'informació de la salut dels treballadors, així com el reconeixement dels danys a la salut provocats pel treball.

Ara hem d'utilitzar l'Acord amb el Govern central en relació al Programa per aturats de llarga durada per forçar al Govern de la Generalitat de Catalunya en l'àmbit del diàleg social permanent a que concreti les mesures pròpies que ajudin a que el programa sigui efectiu, en concret el paper a jugar pel SOC, i a negociar la reutilització dels recursos alliberats per la dotació estatal vers aquest col·lectiu envers altres col·lectius amb necessitats.

6. Estat de la negociació col·lectiva i perspectives per al 2015

Pel que fa a la negociació col·lectiva l'any 2015 en el sector privat estarem negociant renovacions de conveni que afecten prop de 500.000 treballadors/es. També hem de preveure la negociació corresponent als diferents àmbits del sector públic amb un nivell d'incidència important, tant pel que afecta en nombre de treballadors com pel que exemplifica i projecta en d'altres negociacions.

És per això que a continuació en fem una anàlisi detallada de la situació al sector privat. Ja que haurem de promoure una acció sindical coordinada i confluent per tal de garantir que els objectius que ens hem marcat en la darrera jornada de negociació avancin. A tal fi

haurem de planificar previsibles manifestacions al llarg del 1er trimestre i l'explicitació l'1 de Maig de la situació de la negociació col·lectiva.

Com ja vam plantejar al Consell d'octubre hem plantejat la necessitat d'un nou acord de convenis per al període 2015/2017 que doni estabilitat a les relacions de treball en un període que s'ha de caracteritzar per la consolidació del canvi de cycle econòmic i la transformació del model productiu. A nivell estatal la situació precongressual de la CEOE té de moment bloquejada la negociació, en especial en relació a la proposta salarial. Pel que fa a Catalunya hem iniciat les converses amb Foment i es preveu la incorporació de PIMEC per abordar un nou AIC que impulsés aquests objectius en el marc propi. Cal que les patronals canviïn la lògica de la negociació col·lectiva que han volgut imposar amb la reforma laboral, ja que ens allunya d'una sortida equilibrada de la crisi i consolida un model productiu que reproduïx les febleses que estan en l'origen de la profunditat de la crisi actual.

Com hem dit a l'analitzar la situació econòmica general la demanda exterior per si sola és insuficient per impulsar la sortida de la crisi i canviar la situació de l'ocupació. Cal que la demanda interna estiri de l'activitat econòmica. I avui aquesta, tot i presentar algun símptoma més positiu, necessita d'un major impuls i consolidació. Per això els salaris han de prendre un major protagonisme, sigui com a efecte de la creació d'ocupació com per la millora de la capacitat adquisitiva d'aquests. Aquesta és l'aposta fonamental que cal esperar d'un nou acord de convenis.

L'aposta d'ocupació ha de tenir una especial atenció a les persones més joves, però també, a aquest gruix de persones aturades, la majoria de llarga o molt llarga durada, que tenen més difícil la seva integració en la vida laboral activa.

Els guanys futurs de productivitat no poden seguir assentant-se en la destrucció d'ocupació o en el continuat ajust dels costos laborals. La flexibilitat negociada assentada en una major participació en l'empresa és la via alternativa a les contínues reformes laborals. El conveni col·lectiu ha de prendre més protagonisme i en particular el conveni sectorial. Revertir els efectes de la reforma laboral en matèria de prelació d'àmbits de negociació i ultraactivitat és fonamental. Com hem dit ja en altres ocasions, no renunciem a la modificació de l'Estatut, però mentre això no es produeix i encara que ho faci en el futur, l'Acord General que proposem, hauria d'atendre aquesta situació.

Així mateix, d'un nou acord de convenis ha de sortir una aposta reforçada per l'impuls de la igualtat entre dones i homes en les relacions de treball. En paral·lel, el Govern hauria de procedir a reposar la capacitat adquisitiva de l'SMI que en els propers anys ha d'evolucionar en la línia de les recomanacions de la Carta Social Europea.

6.1. Dades generals

Segons les dades publicades a l'IDESCAT, en el darrer semestre de 2014 hi havia a Catalunya 2.529.600 assalariats que es distribuïen como indica el següent quadre:

Sector privat	2.121.800
Sector públic	407.800
TOTAL	2.529.600

Font: IDESCAT

Els 2.121.800 assalariats catalans que desenvolupen la seva activitat en el sector privat tenen la següent distribució en funció de si la seva negociació col·lectiva està emparada per convenis col·lectius sectorials o d'empresa:

Assalariats amb conveni col·lectiu sectorial*	1.867.184	88%
Assalariats amb conveni col·lectiu d'empresa	254.616	12%
TOTAL	2.121.800	100%

Font: Secretaria d'Acció Sindical i Política Sectorial CONC

* S'inclouen els assalariats que depenen del salari mínim interprofessional, aproximadament 1% dels assalariats a Catalunya.

Atenent al seu àmbit territorial, la negociació col·lectiva sectorial té la següent composició i afectació a Catalunya:

Àmbit territorial	Núm. convenis	%	Núm. treballadors	%
Estatat	125	45,96%	482.696	25,85%
Autonòmic	53	19,49%	737.288	39,49%
Barcelona	43	15,81%	460.263	24,65%
Girona	13	4,78%	41.989	2,25%
Lleida	14	5,15%	98.801	5,29%
Tarragona	24	8,82%	46.147	2,47%
TOTAL	272	100,00%	1.867.184	100,00%

Font: Secretaria d'Acció Sindical i Política Sectorial CONC

Àmbit territorial	Núm. convenis	%	Núm. treballadors	%
Estatat	125	45,96%	482.696	25,85%
Catalunya	147	54,04%	1.384.488	74,15%
TOTAL	272	100,00%	1.867.184	100,00%

Font: Secretaria d'Acció Sindical i Política Sectorial CONC

El 74,15% dels assalariats amb conveni col·lectiu sectorial ho és en l'àmbit territorial de Catalunya, la resta (25,85%) depèn d'un conveni col·lectiu d'àmbit estatal i per tant no es negocia a Catalunya.

6.2. Negociació col·lectiva sectorial a Catalunya 2014-2015

La negociació col·lectiva que s'inicia en l'últim trimestre del 2014 està formada per aquells convenis col·lectius que finalitzen la seva vigència el 31/12/2014. En total són 39 convenis col·lectius sectorials que afecten 434.568 treballadors/es.

A aquest volum de convenis hauríem d'afegir, per una banda, aquells convenis col·lectius que es van prorrogar tàcitament en finalitzar la seva vigència a 31/12/2013, més els que es porten prorrogant tàcitament des de fa més temps. Els convenis col·lectius prorrogats tàcitament per finalització de la seva vigència el 2013 són 18 afectant 67.145 treballadors/es.

Àmbit	Prorrogats tàcitament		Fi vigència 31/12/2014		Total	
	Convenis	Treballadors	Convenis	Treballadors	Convenis	Treballadors
Autonòmic	4	9.006	15	399.420	19	408.426
Barcelona	6	39.800	12	25.541	18	65.341
Girona	2	3.340	3	3.500	5	6.840
Lleida	0	0	3	3.820	3	3.820
Tarragona	6	14.999	6	3.287	12	18.286
TOTAL	18	67.145	39	435.568	57	502.713

Font: Secretaria d'Acció Sindical i Política Sectorial CONC

6.3. Les inaplicacions de conveni amb acord en el període de consultes

Període gener a setembre de 2014

Les inaplicacions de conveni amb acord entre les parts que s'han registrat en el període que va l'1 de gener de 2014 al 30 setembre 2014 a Catalunya són:

Mes	Expedients	Treballadors
Gener	28	1.663
Febrer	30	2.071
Març	26	1.553
Abril	27	614
Maig	33	646
Juny	16	1.171
Juliol	37	887
Agost	13	265
Setembre	10	269
TOTAL	220	9.139

Font: Secretaria d'Acció Sindical i Política Sectorial CONC

Si comparem les presentades a Catalunya amb les del conjunt de l'Estat en el mateix període, podem comparar el percentatge que representa Catalunya sobre el total dels expedients registrats:

Mes	Espanya		Catalunya			
	Expedients	Treballadors	Expedients	% vs Espanya	Treballadors	% vs Espanya
Gener	262	12.937	28	10,69%	1.663	12,85%
Febrer	272	14.592	30	11,03%	2.071	14,19%
Març	272	6.095	26	9,56%	1.553	25,48%
Abril	182	4.249	27	14,84%	614	14,45%
Maig	232	5.820	33	14,22%	646	11,10%
Juny	144	3.323	16	11,11%	1.171	35,24%
Juliol	169	3.216	37	21,89%	887	27,58%
Agost	95	2.905	13	13,68%	265	9,12%
Setembre	76	1.352	10	13,16%	269	19,90%
TOTAL	1.704	54.489	220	12,91%	9.139	16,77%

Font: Secretaria d'Acció Sindical i Política Sectorial CONC

En els primers nou mesos de l'any en curs, s'han presentat a Catalunya 220 inaplicacions de conveni amb acord, el que suposa el 12,91% del total presentat al conjunt de l'Estat i han afectat 9.139 treballadors/es, un 16,77% dels treballadors/es afectats totals.

Les condicions inaplicades en els 220 expedients poden contenir inaplicacions de conveni sobre una o diverses condicions de treball alhora segons el següent quadre:

Condicions inaplicades	Expedients	Percentatge	Treballadors	Percentatge
Jornada de treball	19	8,64%	2.125	23,25%
Horari i distribució temps treball	7	3,18%	532	5,82%
Sistema remuneració	75	34,09%	1.232	13,48%
Quantia salarial	206	93,64%	7.806	85,41%
Sistema treball i rendiment	2	0,91%	66	0,72%
Superació límits mobilitat funcional	0	0,00%	0	0,00%
Millores voluntàries acció protecc. S.S.	8	3,64%	407	4,45%

Font: Secretaria d'Acció Sindical i Política Sectorial CONC

Així, veiem com la quantia salarial és la condició de treball més inaplicada, ja que apareix en 206 (93,64%) dels 220 expedients i afecta 7.806 treballadors/es (81,41%) dels 9.139 als quals se'ls ha inaplicat alguna de les condicions de treball. En canvi, en l'altre extrem, és la superació dels límits per a la mobilitat funcional la que no s'ha utilitzat en cap expedient dels registrats amb acord a Catalunya.

La representació dels treballadors que participa en el procés negociador i signa l'acord d'inaplicació té la següent composició:

Mes	Art. 41 ET	CCOO	UGT	CCOO+UGT	CCOO+UGT + Altres	Altres
Gener	12	3	4	3	3	3
Febrer	21	2	1	2	1	3
Març	17	2	4	2	1	0
Abril	21	1	1	2	1	1
Maig	14	3	1	1	1	3
Juny	10	1	1	2	1	1
Juliol	26	2	1	2	1	5
Agost	6	2	1	0	0	4
Setembre	7	0	0	0	0	3
Total exp.	144	16	14	14	9	23
Percentatge	65,45%	7,27%	6,36%	6,36%	4,09%	10,45%
Total trab.	1.453	1.720	822	1.354	2.790	1.000
Percentatge	15,90%	18,82%	8,99%	14,82%	30,53%	10,94%

Font: Secretaria d'Acció Sindical i Política Sectorial CONC

La situació geogràfica on s'han produït les 220 inaplicacions de conveni correspon a cada autoritat laboral de registre en funció del següent quadre:

Autoritat Laboral	Expedients	Percentatge	Treballadors	Percentatge
Autonòmica	2	0,91%	800	8,75%
Barcelona	138	62,73%	6.417	70,22%
Girona	3	1,36%	107	1,17%
Lleida	11	5,00%	310	3,39%
Tarragona	66	30,00%	1.505	16,47%

Font: Secretaria d'Acció Sindical i Política Sectorial CONC

És a la província de Barcelona on es concentren el major nombre d'expedients d'inaplicació acordats, i alhora, el major nombre d'afectats per això. És de destacar els que es produeixen a la província de Tarragona ja que representen un nombre i percentatge molt superior al que correspondria pel seu nivell d'activitat econòmica en el conjunt de Catalunya.

Si atenem a la grandària de l'empresa les inaplicacions acordades responen al següent quadre:

Mida empresa	Expedients		Treballadors	
		Percentatge		Percentatge
De 1 a 30 treballadors	165	75,00%	1.553	16,99%
De 31 a 50 treballadors	13	5,91%	492	5,38%
De 51 a 100 treballadors	22	10,00%	1.561	17,08%
De 101 a 250 treballadors	13	5,91%	2.055	22,49%
De 251 a 500 treballadors	4	1,82%	1.463	16,01%
De 501 a 750 treballadors	2	0,91%	1.226	13,42%
De 751 a 1.000 treballadors	1	0,45%	789	8,63%
Més de 1.000 treballadors	0	0,00%	0	0,00%

Font: Secretaria d'Acció Sindical i Política Sectorial CONC

Com podem comprovar, la major part dels expedients es concentren en les empreses de fins a 30 treballadors (75%), encara que només arriben al 16,99% dels treballadors afectats. El major nombre de treballadors afectats els trobem en les empreses de 101 a 250 treballadors, que suposen el 10% dels expedients però arriben al 22,49% del total de treballadors afectats. Cap empresa que superi els 1.000 treballadors ha presentat expedient d'inaplicació de conveni.

Els incompliments legals detectats en les inaplicacions de conveni són:

Incompliment	Expedients	Percentatge
Data inici vigència	45	20,45%
Data final vigència	62	28,18%
Data inici + Data final	72	32,73%
TOTAL	179	81,36%

Font: Secretaria d'Acció Sindical i Política Sectorial CONC

Només 41 (18,64%) inaplicacions de conveni acordades i registrades a REGCON a Catalunya van ser correctes, no incomplint cap requisit legal.

6.4. La negociació col·lectiva i les violències masclistes

De l'anàlisi de 266 convenis sectorials, extraïem les següents conclusions:

- Els temes inclosos són assetjament sexual, assetjament per raó de sexe i mesures de suport a les dones que pateixen violència masclista per part de parelles o ex-parelles.
- El 77,8% dels convenis sectorials inclouen l'assetjament sexual, el 38% l'assetjament per raó de sexe i el 24% tenen protocols.
- La majoria inclouen sancions i els protocols que tenen inclouen majoritàriament els dos tipus d'assetjament
- Tot i tenir les dades de victimització tan altes respecte la violència masclista en l'àmbit de la parella, només un 41,3% dels convenis inclouen mesures laborals de protecció a les dones, tot i que són mesures que compten amb partides econòmiques derivades de l'aplicació de la Llei (Llei Orgànica 1/2004 de mesures de protecció integral contra la violència de gènere) que suposen bonificacions per a l'empresa que contracti dones de 1500 € anuals durant quatre anys per a contractes indefinits i de 600 € anuals per a contractes temporals. De 2003 a 2013 a Catalunya només es van fer 315 mesures d'aquest tipus.

6.5. Acord marc per a les administracions locals (AALL)

Demà, 19 de desembre, se signa a Solsona entre la FMC (Federació Municipis de Catalunya) i l'ACM (Associació Catalana de Municipis) i CCOO i UGT, el 1er Conveni marc de condicions laborals a les AALL. Aquesta és una reivindicació històrica del sindicat que pretén augmentar la cobertura de la negociació col·lectiva a milers de treballadors de bona part

dels ajuntaments de Catalunya que no tenen conveni propi ni conveni de referència. Aquesta realitat situava a molts treballadors a l'atzar de decisions unilaterals dels ajuntaments que els aplicaven un o altre conveni. Els ajuntaments mitjans i grans havien anat obrint al llarg del temps espais de negociació i concretant convenis, però els ajuntaments petits havien quedat en uns llimbs contractuals que a més dificultaven l'acció sindical.

Aquest acord marc no és un conveni en sentit estricte, ja que requereix de l'adhesió de cada ens, atès el mandat d'autonomia municipal de cada ajuntament que estableix la constitució, però és una eina potent que ha d'actuar com a marc de referència i que ens ha de permetre també fer una tasca d'acció i extensió sindical, per tal d'anar sumant ajuntaments a la cobertura i desenvolupar els aspectes previstos.

7. Tribunal Laboral de Catalunya (TLC)

El passat 1 de desembre de 2014, vam arribar per fi a un acord que ens garanteix el suport econòmic necessari que garanteix el funcionament del TLC en els propers anys. Per CCOO el TLC és un instrument fonamental del Marc Català de Relacions Laborals i determinant pel dia a dia de nostra acció sindical.

Aquest acord s'emmarca en el desenvolupament de "Acord pel diàleg social permanent" signat per la Generalitat de Catalunya, Foment, Pimec, Fepime, la CONC i la UGT, en el que es va acordar potenciar la participació de tots els agents socials més representatius i la integració en un únic sistema català de relacions laborals els diferents instruments institucionals de participació, de mediació i de resolució de conflictes.

En aquesta direcció, s'incorporà al Patronat del TLC, a més de FOMENT, CCOO y UGT, les organitzacions patronals PIMEC i FEPYME. En el terreny econòmic es garanteix la viabilitat econòmica del TLC amb un conveni econòmic amb la Generalitat de Catalunya fins l'any 2019, a més d'una partida específica destinada a solucionar els deutes acumulats en els exercicis anteriors.

8. Llei de mútues

Avui, dia 18, ha estat aprovada la mal anomenada Llei de permutes, donant prioritat al control de l'absentisme en comptes de prioritzar les causes de la malaltia per poder promoure mesures preventives.

Lluny de rectificar, el PP ha traspasat noves línies vermelles en el Senat, les seves esmenes permeten que es "desviïn" recursos del fons de reserva de la Seguretat Social a les mútues, esmenes que han estat aprovades amb el suport de CiU i el PNB.

És una reforma ideològica, basada en criteris merament economistes que atempten contra la salut de la ciutadania amb l'excusa de modernitzar, garantir la major transparència, millorar la salut dels treballadors i treballadores i sobretot el Govern del PP justifica el projecte de llei, com a mesura per disminuir l'absentisme injustificat.

Aquesta Llei, és un nou atac contra els drets dels treballadors i treballadores així com a la ciutadania, reformant el text refós de la Llei de la Seguretat Social.

Les mútues podran realitzar proves diagnòstiques i quirúrgiques, hi haurà una sanitat per a la població en actiu i una altra per a la resta de la ciutadania, donant prioritat en l'assistència a la població en actiu, saltant les llistes d'espera, accelerant d'aquesta manera la privatització de la sanitat, no oblidem que les mútues són associacions d'empresaris, i obre la porta a les empreses privades perquè facin "negoci" a la sanitat.

Suposa una discriminació en la igualtat de tracte, entre la població en actiu i la resta de la ciutadania. Una de les novetats és el nou sistema retributiu de la cúpula directiva d'aquestes societats. Finalment, aquests sous no estaran referenciats als salaris dels directors gerents d'entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, sinó que estaran topats pel mateix règim que la resta de directius del sector públic empresarial, mentre que els treballadors i treballadores del sector les seves retribucions vindran determinades pels límits que marquin cada any els PGE.

CCOO, rebutja aquesta llei per injusta, perquè potencia un sistema dual del sistema sanitari, trencant el principi d'equitat i dona més poder als empresaris.

9. Horaris comercials

El 15 de desembre s'ha realitzat la trobada de les entitats adherides a la "Declaració del Comerç Català en defensa del model propi de país" en el Parlament de Catalunya amb la Presidenta Núria de Gispert, el conseller d'Empresa i Ocupació de la Generalitat Felip Puig i els portaveus dels grups parlamentaris.

La CONC i la Federació de Serveis de CCOO de Catalunya (com adherida a la declaració) ens hem manifestat a favor de la Declaració bàsicament pel següent:

- 1) En primer lloc, perquè CCOO entén que, malgrat les seves limitacions, la Llei d'horaris comercials de Catalunya és un instrument que, ben utilitzat, permet que els treballadors i treballadores del sector puguin exercir el seu dret a conciliar la seva vida laboral i personal.
- 2) CCOO segueix apostant per un model on tots els formats comercials siguin respectats des de la igualtat d'oportunitats, sense grups de pressió, on la proximitat dels establiments sigui un valor essencial per als ciutadans i ciutadanes on no els sigui necessari, si així ho volen, la utilització de vehicle privat per exercir el seu dret de compra.
- 3) Volem un model comercial sense ingerències de l'Estat, un model propi que pugui créixer i adaptar-se a les noves realitats des del debat plural del propi sector on les treballadores i els treballadors siguin escoltats i no siguin convidats de pedra.
- 4) Necessitem un sector comercial vertebrat al territori que sigui garant d'un model de país on el comerç, integrat amb altres sectors d'activitat que ho complementen, sigui un referent poderós que impulsi les nostres ciutats i sigui un dels motors generadors d'ocupació que ajudi a superar la crisi econòmica que pateixen les capes més desfavorides de la societat i especialment les persones aturades.

10. Organitzar la mobilització

Durant els mesos d'octubre i novembre la mobilització social ha estat segrestada per la consulta del 9 de novembre. El debat social ha girat entorn al dret decidir i de les diferents estratègies polítiques dels actors del debat nacional, tant polítics com socials, que ha captat els titulars dels mitjans de comunicació.

L'especulació urbanística potenciada pel model turístic que a finals d'estiu va treure al carrer als veïns i veïnes dels barris de Ciutat Vella i la Barceloneta de Barcelona a finals d'estiu o els desnonaments massius a Nou Barris de Barcelona a meitats d'octubre van passar desapercebuts per a la majoria de la població. El mateix ha passat amb les mobilitzacions del món de l'educació o les diverses mobilitzacions laborals que s'han anat succeint.

10.1. A nivell laboral

El 2015, com hem apuntat més amunt, és un any important per trencar la lògica que s'ha volgut imposar amb la reforma laboral i, per tant, els dos objectius principals es situen en mantenir els nivells de cobertura de la negociació col·lectiva, evitant que decaigui la ultraactivitat en els convenis caducats, i emplaçar en les negociacions a la millora salarial i la creació d'ocupació i la seva qualitat.

Per això, és important l'emplaçament a les patronals a la renovació de l'AIC, però també a mantenir la pressió i mobilització en cada àmbit. És necessari que articulem les possibles mobilitzacions en l'àmbit confederal per tal d'evidenciar el conflicte laboral i el paper del sindicalisme i visualitzar la major força per assolir la consecució dels objectius. En aquest sentit caldrà analitzar en cada moment l'estat de les negociacions i les possibilitats de fer confluïr els diferents processos de mobilització.

Pel que fa als treballadors i treballadores públics de la Generalitat, en aquests moments el debat pressupostari manté incerteses sobre com s'aborden les reivindicacions pròpies, però cal plantejar-se la necessitat d'un emplaçament al Govern a la recomposició de les condicions de treball i a refer el marc de negociació col·lectiva que aquests anys ha desaparegut en la pràctica.

10.2. A nivell social

En aquest context la Plataforma Prou Retallades en la seva campanya iniciada fa un any, X una Catalunya social, no li va ser possible situar les propostes que emmarquen les prioritats per uns pressupostos socials pel proper any i que pretenien interrogar al Govern de la Generalitat i als partits que el sustenten.

Per aquest motiu, una Catalunya Social, ha optat per una estratègia diferent. Posar en valor el dret a decidir de la població. [El document presentat a la premsa](#) el dia 24 de novembre detalla aquestes propostes, posa en evidència que vivim un moment d'emergència social i anuncia l'inici d'una campanya per reclamar l'aplicació de la llei de consultes aprovada pel Parlament de Catalunya i que no ha estat totalment derogada pel TC.

La mobilització promoguda per la Plataforma pel Dret a la Salut (PDS) amb el suport de CCOO, entre d'altres, del dia 29 de novembre a Lleida, denunciava les polítiques de privatització de la sanitat pública del Govern de la Generalitat però també, tal com detallen les reivindicacions de la PDS, que volem decidir sobre tot.

El pla de treball de X una Catalunya social, va encaminada a promoure una campanya pel dret a decidir sobre:

- Sanitat.
- Educació.
- Llei de la dependència.
- Pensions.
- Habitatge.

Aquesta campanya ha d'emplaçar el Govern de la Generalitat a promoure les consultes corresponents en els àmbits de la defensa dels drets socials i dels drets de ciutadania i ha d'incloure una mobilització general de les diferents plataformes durant els mesos d'abril-maig.

11. L'aposta pel canvi de model productiu i la iniciativa sindical

Canvi de model productiu. L'augment del cost de l'energia i de les primeres matèries en un entorn planetari en què la sobreexplotació dels recursos amenaça amb col·lapses propers, va impactant des de fa dècades, però sobretot en els darrers anys de crisi, en la competitivitat de l'activitat industrial. Un entorn ideològic neoliberal s'ha estès arreu dels països de la OCDE per combatre el sindicats i la negociació col·lectiva per baixar salaris com alternativa a mantenir o incrementar unes plusvàlues de la activitat productiva que van a la baixa. Les desregulacions del mercat laboral que estan patint la majoria de treballadors/es europeus venen provocades per la pressió del capital sobre els governs per augmentar els beneficis d'unes activitats productives molt madures amb escassa rendibilitat.

Per veure cap a on s'orienta l'activitat industrial, en plena transició cap a un nou model productiu amb un nou paradigma tecnoeconòmic cal veure quins són els factors limitadors del vell model: el cost de l'energia, el cost de les primeres matèries, el cost de la tecnologia, el cost ambiental...

En conseqüència el nou model productiu requerirà menys intensitat energètica, una activitat econòmica descarbonitzada, i alleujament material dels productes i serveis. La reindustrialització es farà sobre la base d'un canvi del model energètic, potenciant l'economia verda, és a dir, aquells productes i serveis, capaços de tancar cicles metabòlics sense generar externalitats amb costos ambientals. Amb la substitució de primeres matèries escasses per nous materials de síntesi, materials reciclats, i materials de base orgànica. Sembla bastant evident que les inversions s'han d'adreçar fonamentalment en la R+D, i per tant que l'ocupació nova es generarà en activitats més intenses en coneixement i en processos industrials complexos.

11.1. Pacte + Indústria

El passat 13 de novembre es va reunir la comissió de coordinació del Pacte + Indústria després d'un interval d'inactivitat des de la presentació de les 134 propostes per a un nou impuls a la indústria (octubre de 2013). La represa dels òrgans de concertació en matèria de política industrial a partir de la signatura de l'Acord pel diàleg social permanent (març de 2014) va propiciar la creació del Consell Català de l'empresa, i l'assumpció de les propostes del Pacte + Indústria en l'estratègia industrial de Catalunya.

Es va veure oportú reactivar el Pacte + Indústria, transformat en un grup de reflexió permanent en temes de política industrial, després de constatar que l'estratègia industrial del Govern, que ha anomenat "La Catalunya Industrial" presentada pel president de la Generalitat el dia 4 de juliol de 2014, és massa dependent de l'inestable marc polític actual, li falta visió de llarg termini i està mancada d'uns pressupostos que li donin credibilitat.

11.2. Política energètica

El passat més d'octubre la Comissió executiva permanent va aprovar un document de política energètica "[Catalunya: compromís amb la indústria, amb sobirania energètica](#)" prenent posició amb relació a una estratègia de transició cap a un nou model energètic no dependent de les fonts fòssils d'importació, amb clar compromís per la indústria de l'energia renovable, i amb l'exigència de polítiques de regulació del mercat justes i sense subordinació als oligopolis, tant elèctric com el dels hidrocarburs, que actualment condicionen preus i polítiques inversores.

En aquest sentit, CCOO s'ha adherit a la Iniciativa legislativa popular, impulsada per la societat civil, de Projecte de llei de auditoria del dèficit del sector elèctric. El dèficit de tarifa del sector elèctric, tapat pels grups polítics majoritaris al Parlament espanyol, està esdevenint un escàndol per la sospita d'amagar un rescat del Govern a les empreses del sector elèctric. Per altra banda, la societat reclama una planificació energètica i en concret del sector elèctric que respongui als interessos dels consumidors, ja siguin domèstics o industrials, enlloc dels interessos de les empreses que actuen d'oligopoli en un mercat liberalitzat.

12. TTIP

En l'anterior Consell vam analitzar abastament el que representa l'Acord Transatlàntic de Comerç i Inversions UE-EEUU que es segueix negociant en un marc de secretisme i opacitat. Alertàvem dels costos que pot tenir el TTIP (sigles en anglès de l'Acord) en pèrdua de cohesió i en precarietat social i laboral, tal com ja ha passat en anteriors Tractats de Lliure Comerç a altres indrets de la geografia global. El tractat és una amenaça greu contra el nostre model social però també contra la nostra identitat cultural i la nostra sobirania política. El perill està en la subordinació als mercats dels interessos públics i dels

drets socials, laborals i polítics. Lògica que s'emmarca en l'actual governança econòmica europea en una estratègia dels grans actors financers i econòmics que s'aprofiten de les contradiccions i febleses de la Unió Europea per conquerir espais de sobirania i de control social i econòmic.

Allò que es vol presentar com un gran avenç per dinamitzar els fluxos mercantils i per tant en la producció industrial, amb efectes molt positius en la creació d'ocupació, va molt més enllà de la rebaixa d'aranzels (que ja són prou baixos entre la UE i els EUA) i pretén eliminar allò que li diuen obstacles burocràtics, els reglaments i normes que controlen els drets corporatius i les garanties d'inversió que el capital reclama en la seva expansió. EUA i la Unió Europea sumen prop del 50% del PIB mundial i volen crear i preservar la seva posició dominant en el seu mercat natural davant la nova realitat geopolítica de les economies emergents. Les grans multinacionals americanes i europees volen reforçar i millorar la posició hegemònica i de domini estratègic i millorar les condicions de competitivitat. Per això no s'aturaren per afeblir els drets laborals a Europa com ja passa a EEUU. Aquest no ha signat 6 de les 8 normes bàsiques de l'Organització Internacional del Treball, entre elles les que regulen la llibertat de reunió, la negociació col·lectiva, la igualtat en la remuneració, l'abolició de la discriminació o l'edat mínima per començar a treballar, per tant la pressió dels lobbys acabarà afeblint els drets laborals en la Unió Europea i sacrificant el seu caràcter de drets i llibertats fonamentals a les llibertats i cobdícies del capital.

El TTIP suposa una amenaça en relació als transgènics o la qualitat de la cadena alimentària en qüestions com els tractaments hormonals, comportarà un retrocés en els avenços d'Europa en la lluita contra el canvi climàtic o en el gaudi d'una ramaderia i una agricultura més sostenible i ecològica. Els drets i polítiques culturals, ja prou afectats pel GATT (General Agreement on Tariffs and Trade) o les patents que poden comportar canvis substancials a l'hora d'accedir a medicaments o a altres productes de primera necessitat, es veuran afectats. Suposa també una amenaça pels serveis públics i per la gestió de recursos comuns com l'aigua. L'Acord Transatlàntic per al Comerç i la Inversió és un pas més en l'estratègia de privatització, desregulació i precarització de les condicions i drets de les treballadores i treballadors en el marc de la globalització econòmica.

És per això que en hem desenvolupat una intensa activitat des de la Secretaria d'Internacional, Migracions i Cooperació centrada amb especial força en la campanya contra la TTIP, en el marc de la Plataforma, en la qual CCOO de Catalunya treballa amb altres moviments socials, sindicats i ONG. Així, s'han fet xerrades al Col·legi d'Enginyers, davant de parlamentaris socialistes catalans, estatals i europeus, especialment rellevant per la posició tèbia del Partit Socialista Europeu, o al Consolat Nord-americà, on es van poder intercanviar perspectives amb un dels negociadors nord-americans, el Director General del Transatlàntic Business-Council, Tim Bennet. Al mateix temps s'ha donat suport a una publicació específica de la FSC, a una iniciativa en el marc del Butlletí Jurídic, però també en la publicació del DGB 'WISO' on s'ha pogut presentar la posició de CCOO de Catalunya.

La producció d'un programa de TV3 dedicat al TTIP per part de la Secretaria de Comunicació, ha estat una iniciativa que també ha donat especial visibilitat a la posició de l'organització en aquest tema en el que es treballa en positiu amb un bon grapat d'associacions i organitzacions de la societat civil. Finalment s'ha desplegat també una

dedicació intensiva a nivell de xarxes socials, convidant als/les delegats/des, afiliats/des i simpatitzants a signar contra el TTIP a la nostra web.

13. L'acció sindical internacional

El passat 4 de desembre se celebrà una jornada específica en col·laboració estreta amb les Federacions dels Comitès d'Empresa Europeus, a la qual van assistir prop de 80 delegats i delegades d'empreses multinacionals. Aquesta jornada va tocar especialment tres temes: el paper dels CEEs en la reestructuració i deslocalització d'empreses, la renegociació d'acords, i el marc transnacional i la participació en els Consells d'Administració, com a fórmules per a poder incidir amb més força en les estratègies empresarials. El caire pràctic i el gran nombre d'exemples concrets i d'intervencions que hi van haver reforcen la utilitat d'aquesta mena d'activitats que, en aquest cas, es va fer també amb el suport de la Secretaria d'Acció Sindical i la de Formació i Cultura, que va aprofitar per presentar el darrer curs de nivell avançat que s'ha preparat pel 2015. Els CEE són un àmbit en què intervenim des de la CONC amb una actitud proactiva per reforçar l'activitat de coordinació, seguiment i assessorament que es realitza des de les Federacions. Es va aprofitar també per publicar i distribuir un document 'Comitès d'Empresa Europeus. Una eina útil', amb referències a les darreres publicacions i debats a nivell europeu.

El treball internacional com és habitual, també s'ha desenvolupat en el marc de jornades i conferències internacionals, com la que ens va permetre presentar les estratègies i reflexions de CCOO de Catalunya sobre la negociació col·lectiva davant el sindicalisme italià a Torí, el passat 10 de novembre (amb presència del Secretari General de la Fiom, Maurizio Landini), sobre migració i mobilitat, el 17 i 18 de novembre a Berlin en el marc d'una jornada organitzada pel DGB i la Friedrich Ebert Stiftung, o el divendres passat (12.12.2014) a la Fundació Rafael Campalans, sobre governança econòmica, davant els experts de la Fundació Europea d'Estudis Progressistes, entre d'altres. Més enllà de l'àmbit europeu en el que es desenvolupa principalment la tasca internacional de CCOO de Catalunya, el passat 5 de desembre es va signar un acord de col·laboració amb el Sindicat Xinès de Beijing, que permetrà al llarg dels propers anys, intercanviar experiències i perspectives a nivell socio-polític, però també a nivell sectorial i federatiu amb un dels principals sindicats territorials xinesos.

Aquestes darreres setmanes, CCOO de Catalunya hem col·laborat també amb diferents col·lectius i representacions diplomàtiques, a l'hora d'ajudar a la celebració de processos electorals com el de Tunis (amb dues voltes) o el de Moldàvia. El primer cas sembla especialment rellevant pel paper de Tunis com a referent en els processos de democratització que s'han produït i esperem es continuïn produint al Sud de la Mediterrània, i pel paper extraordinari que han jugat en ell els sindicats tunisians, que han estat proposats pel Nobel de la Pau, candidatura que hem recolzat des de la nostra organització. En el cas de Moldàvia, es tracta del país més pobre a nivell europeu que es troba involucrat en un procés de forta tensió interna, en el marc d'una dinàmica propera a la d'Ucraïna i que tan sols pot ser desarticulada des del reforçament de les capacitats democràtiques, començant per les convocatòries electorals. Gràcies a un projecte amb l'OPZZ s'ha pogut reforçar també el treball amb la comunitat polonesa, a la qual es va oferir una xerrada sobre drets laborals i estratègia sindical a la Sala d'actes conjuntament

amb el sindicat polonès, i per la qual es va editar una guia específica en polonès. Aquest projecte ha comportat que el consolat polonès organitzés també un altre acte d'acollida i de caràcter informatiu a la nostra seu.

A nivell de projectes internacionals cal posar en valor el projecte AGREE que desenvolupa CCOO de Catalunya i la Fundació Cipriano Garcia conjuntament amb la Fundació Bruno Trentin, sobre xarxes d'explotació al món agrari. Aquest projecte ha permès una primera i fructífera col·laboració amb la gran Fundació de la CGIL italiana i ha permès, mitjançant l'estreta col·laboració amb la Federació Agroalimentària, analitzar la realitat laboral al sector agrari i encetar una estratègia de xarxa i de sensibilització. Un altre projecte que ja ha finalitzat, i que s'ha liderat des de CCOO de Catalunya amb el vist i plau confederal, és el projecte sobre cohesió social de la CES que ha permès informar i involucrar diferents actors en un debat constructiu sobre les noves polítiques de fons estructurals i d'inversió i el impacte que pot tenir el Codi de Conducta aprovat per la Comissió el passat 7 de gener, i que preveu una major participació dels sindicats en la gestió d'aquests fons (FSE, FEDER...). La bona feina desenvolupada per la nostra organització en els projectes internacionals en què participem, i que és el marc on desenvolupem gran part de la nostra acció sindical internacional, ens ha permès participar en dos projectes nous: el ITEM, també amb la Fundació Bruno Trentin, que proposa la formació de delegats en el marc de la participació en Consells d'Administració, i el 'Dedalus&Ariadna' amb 8 sindicats europeus, que reforça la col·laboració internacional en la formació de delegats/des de CEE.

14. Incidint en els canvis en els fluxos migratoris i campanya Tanquem els CIE

Arran de la participació en el projecte 'REPARTIR' pilotat per la CISL italiana que finalitza aquest 19 de desembre, hem posat al dia les estratègies de gestió de diversitat en el marc de la crisi. Aquest projecte ha permès celebrar un seminari amb la participació del professor Eduardo Rojo entorn a aquesta qüestió el passat 5 de desembre i ha facilitat la publicació d'una guia didàctica per a fer cursos en el marc de la iniciativa 'Desmuntant prejudicis', que pretén prevenir i fer front a possibles derives xenòfobes a les empreses, mitjançant la formació i sensibilització de delegats i delegades.

L'activitat en el marc de la migració també s'ha desenvolupat al voltant de la campanya 'Tanquem els CIE' en la qual ha participat CCOO de Catalunya, però marcant perfil propi. Un llarg seguit d'entrevistes amb responsables judicials, fiscals, policials, en l'àmbit de les ONG, de la Inspecció de Treball, etc. i la visita d'una delegació de la CONC a les instal·lacions del CIE en Barcelona, ha ajudat a fixar una posició compensada i pròpia que va ser presentada aquest dilluns als mitjans de comunicació i que més enllà de demanar el tancament del CIE, hi proposa també alternatives viables.

La mateixa voluntat d'oferir alternatives constructives i útils és la que inspira les 67 propostes que es van fer del Consell Municipal d'Immigració de Barcelona per afavorir la inclusió de les persones immigrades dins el marc de la Llei d'estrangeria. Aquí ha jugat un paper molt actiu l'assessora jurídica del CITE i el seu director recollint-hi la demanda del sindicat de plantejar mesures de flexibilització en l'accés o el manteniment de la

regularitat de les persones estrangeres, en uns moments en què la crisi econòmica els posa moltes traves per no poder complir els requisits exigits per la manca d'oportunitats laborals i les elevades taxes d'atur. El document traduït al castellà es va posar també a disposició a nivell confederal. L'activitat de divulgació i sensibilització del departament de migració s'ha estès també a les eleccions sindicals, on s'han actualitzat els díptics informatius en 13 idiomes diferents, amb una nova imatge gràfica i textos revisats. Aquests tríptics s'han posat a disposició de federacions i territoris, i també s'està prioritzant dins la Secretaria una estratègia de suport a les EESS dins empreses amb un fort caràcter multicultural i plurilingüístic.

En relació al suport a la migració externa, hi ha hagut una forta activitat. Després dels dos projectes que la Fundació Paco Puerto va desenvolupar en suport a la mobilitat de joves no qualificats al 2013 i enguany, en col·laboració amb la Cambra d'oficis de Colònia, s'han aprovat en primera fase tres projectes nous amb la Cambra a Colònia, però també amb la Fundació Arbeit&Leben del DGB alemany. S'està provant ara la viabilitat i les garanties d'aquestes dues propostes noves que ens podrien permetre ampliar el nombre d'aprenents, i també el ventall d'oficis, des de l'actual manteniment, electricitat i neteja industrial, a la hoteleria, la construcció i la geriatria. Els projectes que s'han fet fins ara han estat subjectes d'un continuat seguiment i el balanç, a hores d'ara, és positiu. En aquests projectes la Secretaria d'Internacional ha reforçat la iniciativa que ha desenvolupat la Secretaria de Socioeconomia i la FPP. La sensibilització davant el repte que suposa una mobilitat de qualitat també s'ha continuat oferint en el marc de l'assessorament del CITE i en el marc de xerrades a grups, com les que s'estan realitzant per encàrrec de la Diputació a 10 comarques de Tarragona.

L'encert de l'estratègia encetada al febrer de 2012 per part de CCOO de Catalunya, a l'hora d'ampliar els serveis oferts pel CITE del consell exclusiu per a nous, a l'assessorament i orientació a tota mena de treballadors mòbils, ha estat reconegut a diferents nivells. Per part de la Direcció General d'Immigració la nostra organització ha participat en les sessions de formació dels tècnics de la Generalitat, dels municipis i de les diputacions per a ampliar també els seus serveis de la immigració a l'emigració. A nivell europeu, aquesta iniciativa del CITE va ser reconeguda per la CES que la va incorporar com un dels 6 projectes pilots escollits per participar en el projecte 'Assistència a la Migració' que pretén posar en xarxa els serveis sindicals d'atenció a la mobilitat existents en Europa en un servei conjunt batejat com 'UnionMigrantNet' (Xarxa Sindical per a Migrants). Aquest projecte ha passat ara de la formació internacional dels assessors/es (on han participat dos assessors/es CITE) al funcionament en proves que s'estendrà fins el juny 2015. Les experiències que hem pogut veure per exemple a Alemanya, amb situacions d'alt risc social i de molta incertesa i precarietat, precisen d'un assessorament de qualitat en origen i d'estructures de xarxa que ajudin a anticipar i prevenir situacions d'explotació. En aquest sentit la gestió juntament amb el DGB (Mobilitat justa) i l'ambaixada espanyola a Berlín, de l'edició d'una guia (Saber es protegerse) de més de 20 pàgines, adreçada als treballadors que marxen, i que s'ha coordinat a nivell confederal i amb la UGT, és una bona pràctica que esperem reforci la imatge de compromís i utilitat que correspon als sindicats en aquest àmbit. La presentació de la guia a Barcelona i Madrid està prevista pel gener.

15. Prou violència masclista, ni a la feina ni enlloc

CCOO aquest 25 de novembre hem centrat la nostra campanya en la defensa d'una vida lliure de violències masclistes a tot arreu. Hem organitzat, en tant que membres de la Plataforma unitària contra les violències de gènere, l'acte de reconeixement a les dones assassinades per parelles i ex-parelles a la Plaça Sant Jaume el dia 17 de novembre. Hem tingut una presència notable en els actes institucionals i en la manifestació del mateix 25 de novembre a Barcelona organitzada per la Xarxa de dones feministes contra la violència. A nivell territorial també hem tingut una presència destacada des de les secretaries de la dona i unions territorials.

Com venim fent cada any hem presentat l'informe elaborat per la Secretaria de la Dona «Viure lliures de violència masclista a la feina i a tot arreu» on destaquem que davant de les violències masclistes el nostre treball sindical es centra en la negociació col·lectiva de plans i mesures entorn a l'atenció i prevenció de l'assetjament sexual, l'assetjament per raó de sexe així com les mesures adreçades a les dones treballadores que pateixen violència per part de parelles i ex-parelles.

Les principals conclusions en aquest sentit són:

- A Catalunya hi ha un descens de les denúncies i possiblement tingui a veure amb la pèrdua de drets en general i especialment laborals i l'augment de la precarietat.
- De les 1.487 ordres de protecció incoades el segon trimestre d'aquest any als jutjats especialitzats en violència contra les dones, només s'han adoptat 466 (31%) i s'han denegat 1.021 (69%). Les dones que denuncien han de passar processos i encara que hi hagi risc valorat i sol·licitin mesures de protecció en moltes ocasions se'ls hi denega.
- A Catalunya de les 14 dones assassinades per les seves parelles o ex-parelles 7 havien denunciat.
- Una de cada quatre dones (26,5%) ha patit violència masclista al llarg de la seva vida. Podríem dir que no estem fora d'Europa quan en l'enquesta del FRA de 28 estats s'estima que un 33% de les dones entre 18 i 74 anys de l'UE , 13 milions, han patit violència física i sexual en un any. La prevalença és que una de cada 3 dones des dels 15 anys ha experimentat aquest tipus de violència i que un 22% de les dones enquestades amb parella (actual o anterior) també l'han patit a mans d'aquestes parelles i des dels 15 anys.
- El 4% de les dones que han tingut un treball assalariat s'han vist obligades algun cop al llarg de la seva vida a plegar de la feina per evitar assetjament sexual.
- Un 5,2% van haver de deixar la feina per motius com la maternitat.
- Encara hi ha dones que han de deixar la feina per pressions de la parella (3,9%) o per poder compatibilitzar responsabilitats de cura i feina (5,4%).
- Un 14,7% de les dones que treballen per compte d'altri es consideren discriminades a la feina.

La visualització de la lluita contra la violència a nivell institucional pràcticament no existeix. Les campanyes de sensibilització han desaparegut i els recursos per a la formació també. El control i seguiment dels mitjans de comunicació en el tractament mediàtic de la violència masclista també ha baixat. L'impuls a la recerca i la investigació en el tema ha baixat i es justifica sempre amb la manca de recursos econòmics quan és una manca de prioritització. La lluita contra la violència masclista no sembla que sigui una qüestió ni d'Estat ni de país.

En aquest terreny hem de desenvolupar aquest compromís en l'acció sindical per impulsar en la negociació col·lectiva sectorial i d'empresa la inclusió de clàusules que potenciïn la posada en marxa a les empreses de protocols per prevenir i abordar les situacions d'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe a les empreses, així com de clàusules per garantir els drets de les dones que pateixen violència en l'àmbit de la parella. Seguirem formant el conjunt dels delegats i delegades sindicals sobre la violència contra les dones en l'àmbit laboral a la fi d'impulsar la inclusió d'aquests protocols d'assetjament sexual i per raó de sexe a les empreses i poder intervenir en la defensa i la protecció de les víctimes.

En aquest sentit hem sol·licitat a la Inspecció de Treball de Catalunya que realitzi una campanya específica de verificació de l'acompliment de l'article 48 de la Llei 3/2007, coneguda com llei d'igualtat, que obliga a totes les empreses a disposar de protocols d'assetjament sexual i d'assetjament per raó de sexe, acordats amb la representació legal de les persones treballadores. I hem reclamat als organismes de relacions laborals i a les empreses actuacions justes i resolució immediata de les situacions de violència en el treball. Cal una coordinació entre la patronal i els sindicats per millorar la informació sobre els drets destinada a les víctimes de violència de gènere i la formació i el treball basats en la igualtat entre dones i homes en les empreses.

Seguim exigint tant al Govern espanyol com al de la Generalitat que despleguin ja les lleis vigents i adrecin els recursos necessaris a la prevenció i la detecció precoç de situacions de violència i el suport a les víctimes. I demanem que en el desenvolupament de la Llei 5/2008, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, es doti de personal suficient i format en els serveis socials, sanitaris, policials i de justícia i que es creïn les xarxes amb els recursos suficients que assegurin la cobertura real en tot el territori, de forma pràctica, eficaç i eficient. Hem demanat també aplicar la normativa igualitària per combatre el sexisme en la publicitat i en els mitjans de comunicació. Exigim justícia ràpida i eficaç per a les dones maltractades, que els jutges i jutgesses, els i les fiscals, les advocades i els advocats respectin les dones com a persones i ciutadanes, que no justifiquin els maltractaments, calen mesures disciplinàries per als que abusen del seu poder i utilitzen una jurisprudència basada en la desigualtat, la prepotència i l'opressió fent servir arguments que humilien i degraden les dones amb impunitat. Reclamem també la millora del tracte i els drets de les dones immigrades sotmeses a tot tipus de violències de gènere (maltractaments familiars, acomiadaments per embaràs...) perquè s'apliqui la normativa espanyola i els tractats internacionals que obliguen a protegir i emparar les dones, sense dificultar-ne la legalització administrativa i tramitant els permisos de legalització i de treball corresponents.

Reafirmem el compromís del sindicat amb l'eradicació d'aquesta xacra, en la denúncia i la sensibilització, per exigir a les administracions actuacions decidides al respecte i promoure canvis socials. Per això reafirmem la celebració del minut de silenci a les portes de la seu

nacional a les 12 hores del dia següent a que es produeixen assassinats masclistes, com un avís de la voluntat i compromís amb aquesta lluita i de sensibilització.

16. El Servei d'informació i atenció a les dones en l'àmbit laboral: SIAD

CCOO ens definim com un sindicat d'homes i dones que «es compromet a defensar la igualtat d'oportunitats entre homes i dones, i a treballar per eliminar qualsevol tipus de discriminació directa o indirecta, per raó de gènere en l'àmbit laboral, amb l'objectiu d'aconseguir la igualtat real i efectiva de les dones [...] a lluitar contra l'assetjament sexual i per raó de sexe i la violència de gènere, i a treballar per aconseguir la igualtat real entre homes i dones en la nostra societat». En desenvolupament d'aquest principi hem decidit posar en marxa un nou servei especialitzat adreçat a totes les dones treballadores i en connexió amb tots els serveis especialitzats de la Xarxa nacional de recursos de Catalunya.

Els Serveis d'Informació i Atenció o Assessorament a les Dones que ja formen part de la Xarxa de serveis de Catalunya (Llei 5/2008) són un dels resultats del desenvolupament de les polítiques de dones i d'igualtat al nostre país, i han tingut un paper clau a tot el territori al llarg de les darreres dècades, a partir de l'aposta tant dels moviments de dones com de les administracions locals que mantenen un diàleg permanent des de la proximitat amb les dones, les seves necessitats i les seves circumstàncies. Aquests serveis esdevenen estratègics i permeten treballar en l'avenç de les relacions igualitàries entre homes i dones des de qualsevol àmbit, sigui públic o privat, sigui individual o col·lectiu.

El 2013, CCOO vam començar a posar en marxa, conjuntament la Secretaria de la dona i cohesió social i la d'Acció Sindical i Política Sectorial, el projecte del SIAD com un instrument potencial que, amb criteris comuns, pogués contribuir i ser un referent per assolir els objectius d'igualtat i de lluita per unes condicions laborals sense discriminacions, amb igualtat d'oportunitats, lliures de violències, així com per donar suport a les dones treballadores que la pateixen.

A partir d'un procés participatiu hem portat a terme quatre tallers en els quals han participat companys i companyes responsables d'assessorament, de salut laboral i de les secretaries de la dona de federacions i territoris. Hem diagnosticat la tasca d'assessorament, hem identificat les millors pràctiques, les matèries i els assumptes que tractem, les necessitats que ens planteja fer aquesta responsabilitat d'assessorament i acompanyament amb criteris comuns i estàndards per a totes les organitzacions, òbviament a partir de les especificitats de totes i cadascuna, i quins són els instruments de difusió i formació que haurem de reforçar.

Qui integra les funcions que fa el SIAD CCOO: assessorament sindical, Secretaries de la Dona, Salut laboral, acció Sindical: delegades i delegats. Responsables d'assessorament sindical, Responsables de secretaries de la Dona de federacions i territoris, Responsables de salut laboral.

El SIAD tractarà els assumptes relacionats amb Discriminacions per raó de sexe o de gènere (salari, promocions, accés a l'ocupació, acomiadaments, embaràs, lactància, maternitat, paternitat, accés a la formació amb igualtat d'oportunitats); Condicions de treball (Jornades laborals, mobilitat); Drets laborals i prestacions de la Seguretat Social (Conciliació de la vida personal, la laboral i la familiar); Violències masclistes a la feina (Assetjament sexual i per raó de sexe, violència masclista en l'àmbit de la parella).

Es farà des de l'atenció en els punts d'assessorament establerts i a partir de trucades telefòniques, visites concertades, atencions presencials.

En l'àmbit intern necessitarem algunes qüestions com: Incloure en el registre d'assessorament les atencions del SIAD; Fer seguiment de casos; Coordinació; Formació; Capacitació; Difusió per a l'afiliació i per a delegades i delegats. I en l'àmbit extern: Donar-nos a conèixer i Treballar amb la Xarxa de recursos de Catalunya

17. El Consell de persones amb Discapacitat de Catalunya (CODISCAT)

El Govern ha presentat el decret de constitució d'aquest Consell i des de CCOO de Catalunya hem exigit la introducció de canvis, per expressar realment que aquestes persones no són simples usuaris i usuàries, sinó també actius, treballadores i treballadors:

- Canviar "discapacitat" per "diversitat funcional".
- Insistir en destacar la igualtat d'oportunitats i l'autonomia personal com objectiu prioritari.
- Reclamar la participació dels sindicats en aquest Consell no només com a representants de treballadors i treballadores dels serveis d'atenció, sinó també com a representants de les persones amb diversitat funcional treballadores i treballadors.
- Equilibrar la participació en el Consell entre les diferents administracions i les entitats i agents socials.

Les nostres propostes les hem fet arribar tant al Departament de Benestar Social i Família com al CTEESC, on s'han assumit.

18. Xarxa de solidaritat

En el marc de les iniciatives que van omplint de contingut la Xarxa de Solidaritat que vam impulsar en compliment del mandat congressual en relació a la situació de necessitats i urgències socials que les polítiques d'austeritat estan provocant (com la campanya de gratuïtat del material escolar, la cursa solidària de Terrassa, o d'altres) ara estem impulsant a iniciativa d'Acció Jove i de manera conjunta entre la CONC, Acció Jove, la Xarxa d'Acció Solidària i la Asociación Sonrisas Azules, una campanya per a la recollida de joguines i material escolar. El material escolar es canalitza a través de la Xarxa d'Acció

Solidària a les escoles, i les joguines a través de l'associació Sonrisas Azules, que és una entitat amb la qual l'agrupació de CCOO en centres penitenciaris col·labora en diferents campanyes. S'han instal·lat diferents punts de recollida a Via Laietana i d'altres localitats, de moment als locals sindicals de Granollers, Mataró i Vic). A part d'estendre la campanya a diferents localitats, també és important comprometre a seccions sindicals, comitès d'empresa i centres de treball en aquesta campanya que acaba el 24 de desembre.

19. Cooperació sindical

Finalment pel que fa la política de cooperació i el treball de la Fundació Pau i Solidaritat s'ha pogut participar activament en la definició del Pla de Treball de Cooperació de la Direcció General de la Generalitat pel 2015 al 2018, que enguany es centrarà en dos eixos: el de gènere i el dels drets dels pobles. En relació a l'activitat de cooperació malgrat la difícil situació que travessa el sindicalisme marroquí (amb una vaga general recent), s'ha encetat ja el nou projecte finançat per l'Ajuntament de Barcelona, desenvolupat juntament amb la Fundació de la UGT i que pretén impulsar el treball sindical al nord del Marroc, estenent-ho especialment, a les zones franques. La visita d'Ana Cristina Bermúdez, de la CUT colombiana, no tan sols va servir per sensibilitzar sobre la desesperant realitat de la persecució sindical (reunions amb la Directora General de Cooperació, amb la taula de Colòmbia, però també amb federacions, territoris i seccions sindicals), sinó també per posar fil a l'agulla en els dos àmbits de treball que la Fundació posarà en marxa l'any que ve: l'acollida de sindicalistes perseguits, i les Brigades Internacionals. Si en el primer cas és fonamental comptar amb la màxima sensibilitat en el procés de selecció dels/les candidats/tes, en el segon s'estan valorant en detall els riscos i oportunitats.

20. Àmbit LGTB

En el darrer Consell vam explicitar el treball que fa anys venim realitzant en l'àmbit LGTB i que estem consolidant cada dia més. Avançàvem en l'informe que ja teníem les bases per poder fer més tasca sindical en les estructures de la nostra organització, fer un treball més intern amb impacte a les empreses, a l'afiliació, als quadres i dirigents sindicals. En aquest sentit avui donem comptes d'algunes iniciatives desenvolupades des del darrer Consell:

- En relació a la implementació Llei contra l'homofòbia: Estem treballant de manera coordinada amb la Plataforma LGTBI de Catalunya, i el Consell Nacional LGTBI, per a posar en marxa i desenvolupar la recent aprovada Llei contra l'homofòbia al Parlament de Catalunya, per tal de fer pressió a l'Administració per tal de que compleixi amb els terminis previstos.
- Taller bàsic contra l'homofòbia: estem posant en marxa els tallers bàsics contra l'homofòbia a molt bon ritme i amb bona acollida per part de les diferents estructures del sindicat. Amb una elevada participació de l'actiu sindical. Vista la seva utilitat, hi ha llista d'espera per tal de poder fer més tallers.

- Participació en les Trobades Estats LGTBI 2014 Gandia: són unes jornades que es celebren anualment des de 1992, amb el objectiu de recollir les demandes que es produeixen en la vida quotidiana i social de les persones gais, lesbianes, transsexuals i bisexuals. El passat mes de novembre, una delegació de l'Àmbit LGTBI de CCOO de Catalunya hem participat a les 26a Estades Estats LGTBI (organitzades a Gandia per Acció LGTBI de CCOO de País Valencià) que ha resultat molt positiva per teixir complicitats amb les diferents entitats, fer full de ruta i donar continuïtat a la nostra tasca sindical més específica en relació amb el col·lectiu de persones LGTBI, abordant diferents temes sempre controvertits i que necessiten reflexió i debat. Les conclusions que s'extreuen de les Estades Estats LGTBI marquen les línies d'actuació que segueixen les organitzacions pro-LGTBI al llarg del següent any.

21. 50è aniversari

El 20 de novembre vam iniciar a Barcelona els actes de commemoració del 50è aniversari de CCOO de Catalunya. El matí col·locàvem oficialment una placa commemorativa a l'església de Sant Medir, continuàvem amb la inauguració de l'exposició "CCOO, 50 anys d'història de Catalunya (1964-2014)" al Museu d'Història de Catalunya, i vàrem finalitzar amb un acte institucional al Casino de l'Aliança del Poblenou. Un dia que es van viure moments d'una emotivitat profunda, en què l'alegria serena i el reconeixement respectuós van acompanyar-nos arreu.

La jornada va estar recorreguda per un component constant de reconeixement a la validesa del sindicat com a instrument i a la rellevància del paper que juguen les CCOO de Catalunya. Vàrem comptar amb la presència de nombrosos membres de la Direcció Confederal, entre ells el nostre Secretari General Confederal, Ignacio Fernández Toxo, i de les diverses organitzacions federatives i territorials que componen la Confederació, així com de la més alta representació institucional: el President de la Generalitat, la Vicepresidenta, la Presidenta del Parlament de Catalunya, l'Alcalde de Barcelona, el Conseller de Cultura, el Síndic de Greuges... entre d'altres.

El recorregut des del passat fins avui que els propis actes convidaven a fer, ens va permetre fer molt palès el valor d'aquests 50 anys de les CCOO de Catalunya en la construcció dels presents que en cada moment ha viscut aquest país, i va fer possible també definir molt clarament quins són els trets d'identitat i els valors que constitueixen els ancoratges fermes des dels que les CCOO afrontem els possibles futurs que s'han d'esdevenir.

En aquest marc del 50è aniversari de CCOO de Catalunya, i al voltant de la jornada del 20 de novembre, la Secretaria d'Internacional, Migració i Cooperació ha assumit un important repte a l'hora de donar visibilitat internacional a la celebració. Gràcies al suport del Consell de Diplomàcia Pública de la Generalitat ha estat possible convidar una delegació internacional amb sindicalistes de Suècia, Polònia, Escòcia, Alemanya, França, Itàlia i Portugal que han participat als principals actes. Mitjançant la Fundació Pau i Solidaritat aquesta invitació es va poder ampliar a la Companya Bermúdez, que va venir des de Colòmbia i va intervenir a l'acte central en representació dels sindicalistes que avui continuen essent perseguits a l'estat espanyol i al món. Aquest marc internacional ha

permès difondre també la presentació de l'exposició a nivell internacional, el que intensificarà el nostre programa de visites. Així per exemple s'ha confirmat una delegació de 25 sindicalistes suecs de LO que vindran al març, però també es presentarà als companys i companyes del Consell Sindical Interregional Pirimed, o al Secretari General d'IndustriAll que participarà en una conferència el proper 21 de gener.

Aquests actes constituïen l'inici de tot un seguit d'activitats que s'aniran duent a terme durant els propers mesos per tot Catalunya. Així, el dia 27 de desembre ja es celebrava a Girona l'acte del 50è aniversari, i el 4 de desembre tenia lloc al Baix Llobregat, a la Parròquia de Sant Miquel, un acte de commemoració del cinquantenari de les CCOO.

També dins el marc del cinquanta aniversari, l'11 de desembre va tenir lloc a la seu de Via Laietana l'acte de reconeixement a la militància durant la dictadura franquista "El moviment de les Comissions Obreres: el desafiament obrer a la dictadura (1964-1977)".

L'activitat de l'àmbit de la Fundació Cipriano García i l'Arxiu Històric durant el darrer període ha estat molt enfocada a la planificació i organització de les activitats del cinquantenari. Especial atenció i dedicació ha requerit la conceptualització i muntatge de l'exposició "CCOO: 50 anys d'història de Catalunya".

Durant els propers mesos, des de la Fundació Cipriano García i la Secretaria caldrà continuar donant suport a la realització de les activitats descentralitzades, organitzar d'altres que són en projecte i, sobre tot, aprofitar l'exposició ubicada al Museu d'Història de Catalunya per tal d'enfocar la nostra activitat cultural a organitzar-hi activitats que ens permeten una posada en valor de la pròpia exposició i el seu contingut, és a dir, del propi sindicat.

En aquest sentit, des de la Fundació i l'Arxiu Històric s'ha facilitat a les organitzacions poder concertar visites guiades acompanyats dels comissaris de l'exposició (Javier Tébar, Rosa Sans i Carles Vallejo).

D'altra banda, a l'interior de l'exposició s'ha habilitat l'espai anomenat "Speakers' Corner", concebut com a lloc de reflexió i debat, per al qual des de la Fundació Cipriano García i l'Arxiu Històric s'està elaborant un calendari que contempla activitats setmanals (col·loquis, debats, presentacions...), propostes que permeten dinamitzar i donar a conèixer l'exposició, com ara la que ja hem programat per avui mateix, 18 desembre a les 17h, en què comptarem amb Guy Standing presentant el seu llibre "El precariado. Una carta de derechos".

22. Estudis, cultura i formació sindical

En paral·lel al conjunt d'accions i activitats que configuren el 50 aniversari, les quals projecten bona part de la intensa activitat de la Fundació Cipriano García i l'Arxiu Històric, cal destacar l'activitat que ha dut a terme el CERES. Un cop elaborat i presentat el document "Catalunya, un país on treballar i viure amb drets" el passat setembre, les tasques del CERES han vingut marcades per una intensificació de l'activitat del CTESC, que ha requerit la nostra participació continuada en l'elaboració de dictàmens i informes. Cal ressenyar, a banda de la participació en l'organització i desenvolupament del cinquantè

aniversari, l'elaboració i tramesa del Butlletí d'estadístiques sociolaborals, l'anàlisi dels Pressupostos de la Generalitat i l'organització a principis de novembre d'una nova sessió de l'espai de reflexió estratègica, que en aquesta ocasió abordava el tema de la negociació col·lectiva.

Pel que fa a la Formació Sindical, la posada en marxa del pla corresponent aquest exercici es realitza adaptant algunes accions a formats més breus, per tal de donar així satisfacció a les necessitats detectades per les diverses organitzacions en base a les peticions dels delegats i delegades sindicals.

L'oferta de formació sindical d'aquest exercici respon a dos objectius principals:

- Donar formació bàsica als delegats i delegades que surtin escollits i ser per aquest mateix motiu un valor afegit diferencial que faciliti la presentació de candidats a les llistes de CCOO.
- Apareixen com a novetat continguts formatius orientats a l'assoliment d'objectius de l'organització i a enfortir l'organització sindical a l'empresa: seccions sindicals, afiliació, comitès d'empresa europeus, cohesió d'equips de treball...

Afegir com a informació rellevant que a finals del mes de novembre van ser aprovats els plans de formació contínua, tant sectorial com intersectorial, amb una dotació de recursos pressupostaris que garanteixen el desenvolupament de l'activitat de formació sindical amb els adequats nivells d'atenció i qualitat.

23. Millorar la comunicació: informar, interactuar, transparentar

En el terreny de la comunicació hem de mantenir el treball que venim realitzant al temps que ens plantegem reforçar i renovar algunes actuacions pel proper període.

23.1. Comunicar i interactuar

Continua sent imprescindible comunicar tot allò que fem per fer visible la nostra activitat i rendir comptes. D'altra banda cal aprofundir en mecanismes per interactuar amb la nostra afiliació, escoltar el que diuen i pensen de nosaltres i de les nostres actuacions per poder ser més útils i propers a l'afiliació i als treballadors i treballadores.

El període d'EESS és un bon moment per posar-ho en pràctica.

23.2. ecarnet CCOO

En aquests moments és necessari desenvolupar molt més la comunicació i interacció amb la nostra afiliació i el nostre entorn. La societat reclama més informació i rendició de comptes, més capacitat de decisió, més transparència.

Per això estem treballant amb un nou carnet d'afiliat digital ecarnet que és també una app per a dispositius mòbils, que es posarà en marxa durant el primer trimestre de 2015. Aquesta nova eina permetrà tenir el carnet d'afiliació en format digital, tenir una app de

comunicació, enviar informacions personalitzades (notificacions push) i interactuar amb la nostra afiliació i fomentar la participació i la consulta mitjançant enquestes i votacions sobre temes d'interès.

23.3. Portal transparència

El portal de transparència està actiu a la web i cal que continuem ampliant-lo amb noves informacions. Tenim previst implementar informació detallada sobre els programes i subvencions institucionals i sobre en quins organismes de participació estem presents. D'altra banda continuarem implementant informació sobre remuneracions de sindicalistes i visualització de la nostra activitat fent pública l'agenda dels i les responsables sindicals.

Tot això és important que no quedi només a la comissió executiva CONC sinó que s'ampliï a tots els nivells de la nostra organització.

24. Continuar adequant i millorant l'organització

24.1. Carta Financera

Hem encetat un debat amb el conjunt d'organitzacions confederals per tal d'adequar l'actual repartiment de la quota al nou context organitzatiu. Val la pena destacar que l'actual carta financera va ser aprovada el 1996 i en conseqüència està vigent des del 1997.

Aquest debat té alguna premissa prèvia com que únicament es pot operar sobre el 75% de la quota que correspon a les organitzacions de la CONC o que s'ha de mantenir l'actual criteri de repartiment 60% pel ram i 40% pel territori. A hores d'ara totes les Unions de CCOO de Catalunya són intercomarcals i tots els sindicats estan constituïts i també són de dimensió intercomarcal. Aquests elements ens emplacen sense dilacions a abordar aquest debat i cercar els màxim consens possible en virtut de la seva transcendència.

La Secretaria d'Organització i Recursos ha fet una proposta que ha traslladat a les organitzacions i té com a criteri reforçar la confederalitat, construir un FDES (fons de desenvolupament de l'estructura sindical) amb transparència en la seva composició d'ingressos (a través d'un mínim de la subvenció institucional anual que rep la CONC i d'un % de la quota del Barcelonès) i un criteri clar i compartit sobre a què es destina. S'aposta per la implementació de programes sindicals al territori que des del lideratge de les unions, ens permetin reforçar les necessitat d'extensió i promoció del sindicalisme de classe amb elements de verificació i avaluació permanents.

El Plenari d'Organització i Recursos del passat 9 de desembre fa un emplaçament a que les organitzacions facin un debat als seus òrgans de direcció i es buscarà una síntesi que ens permeti la seva aprovació com a punt específic al Consell Nacional, prèvia proposta del comitè confederal, el primer trimestre de 2015.

24.2. Reforma AMAS

L'últim Consell Nacional vam adoptar un compromís col·lectiu d'abordar la reforma de l'AMAS, com a acord marc per a la dedicació professional de sindicalistes.

El plenari d'Organització del passat 9 de desembre va ser informat de l'estat de situació d'aquest treball. S'ha demanat un assessorament extern a un enginyer de molta experiència especialitzat en organització del treball i classificació professional, que amb uns representants de federacions, unions i la pròpia USC-RRHH tenen el compromís d'ajudar a construir una primera proposta en forma d'esborrany que haurà de ser presentada i debatuda als òrgans de direcció el 1r trimestre de 2015.

La proposta inclourà un sistema d'enquadrament de tasques segons criteris objectius i també haurem de ser capaços de combinar l'estructuració de responsabilitats sindicals concretes amb d'altres factors que interactuen en la tasca quotidiana.

D'altra banda, seran objectius estratègics d'aquesta Reforma AMAS:

- Potenciar la dedicació a la funció sindical a través de crèdit sindical
- Augmentar la transparència en la presa de decisions.
- Dotar de flexibilitat a una única norma, des de la corresponsabilitat de les organitzacions i adequats mecanismes de seguiment i control.
- Adaptació a l'actual estructura organitzativa i al nou mar legal.
- Racionalitzar i transparentar costos.
- Harmonitzar criteris amb la CS de CCOO.

25. EESS

Hem arribat a l'inici del període de concentració amb un diferencial de 1.000 delegades i delegats respecte la segona força sindical. Aquest era l'objectiu mínim que havíem establert i hem de valorar positivament la seva consecució, tot i ser conscients també de les limitacions del seu abast. Per ell mateix, no garanteix una avantatge suficient, sinó únicament manté viu l'objectiu final d'obtenir una majoria clara al final del procés.

Aquest mes de novembre iniciem el període de major risc per a CCOO de Catalunya en tot el procés. Hem de prendre consciència que garantir la pròpia renovació en el context actual és un objectiu necessari, però insuficient per ell mateix per assolir un avantatge al final del procés entorn als dos punts de diferència amb la segona força sindical.

Només podrem assolir una avantatge en les empreses en les quals no tenim representació mitjançant la mobilització de recursos específics que desenvolupin aquesta funció en paral·lel al procés de renovació.

En alguns casos ja existeixen acords específics de federacions amb les unions intercomarcals que han cobert la planificació de tots aquests processos, però existeix encara un volum molt important d'àmbits on aquesta planificació no existeix o s'ha dut a terme de manera excessivament genèrica. Aquesta és l'acció principal que hem de dur a terme en aquest moment per tal que estigui plenament operativa des de gener de 2015.

A banda d'això, hem acordat amb les organitzacions confederades en matèria electoral el necessari reforç del control sindical i jurídic de preavisos presentats per altres sindicats i l'avenç en la planificació de les renovacions, tenint un ple coneixement de la situació de les representacions amb presència de CCOO que han de renovar-se entre gener i març de 2015.

26. Seccions sindicals

Hem continuat fent un treball d'aproximació i coneixement a la realitat dels problemes i inquietuds de les nostres seccions sindicals. Ja són 327 les trobades individuals i col·lectives fetes. D'ençà l'últim CN hem pogut fer-ne amb 19 d'elles.

Aquesta tasca sindical manté tot el sentit i coherència amb el pla de treball que ens hem dotat. Des d'aquest informe emplacem a les diferents organitzacions dinamitzar aquestes espais de trobada, especialment aquelles que per diferents motius no ho han pogut fer amb intensitat.

27. Afiliació

Tancarem el 2014 (no està comptabilitzat el mes de desembre) amb 11.447 altes i 17.704 baixes (-6.257). Si comparem aquestes dades amb el 2013 milloren sensiblement (-12.413).

Podem afirmar que el tema afiliació experimenta una caiguda sostinguda i molt rellevant en termes quantitius i en repercussió econòmica i alhora podem afirmar que la intensitat de la pèrdua d'afiliació s'ha atenuat.

Considerant que l'afiliació continua sent la prioritat organitzativa de les CCOO juntament amb les EESS, el treball ha de continuar passant per reforçar el pla de treball de reforç i seguiment d'empreses i la recuperació d'impagats, especialment des de l'UAT-CONC i les que s'ha implantat enguany a Tarragona, BLLapag, Vormaros i Vooc-CatCentral.

28. Quota militant

A data d'avui consten afiliades a aquesta modalitat 417 persones. S'ha produït un increment respecte a l'anterior CN de 15 persones.

El Consell Nacional manté 100 persones afiliades a la quota militant dels seus 169 membres (58,48% sobre el total dels seus membres i un 24% sobre els total d'afiliats a aquesta modalitat afiliativa al conjunt de les CCOO de Catalunya).

El passat Consejo Confederal ha aprovat estendre la quota militant a tots els membres dels òrgans de direcció que estiguin en quota ordinària. El proper trimestre haurem de facilitar la seva aplicació.

29. Sanitat

El passat 3 de Desembre la M. Carme Navarro, Secretària general de la Federació de Sanitat ha presentat la dimissió davant el Consell federal. Textualment “... *malauradament en aquests moments la salut no em permet mantenir la dedicació i el ritme que he portat fins ara i que les tasques de responsabilitat requereixen*”.

El primer que toca és agrair la molta i bona feina feta, la dedicació i el compromís amb l'organització i desitjar-li una ràpida recuperació. Les persones són el capital més gran d'una organització com la nostra i, en el cas d'aquelles que son valuoses han de tenir un lloc a les CCOO de Catalunya.

D'altra banda, el que ara pertoca és buscar un ampli consens que permeti donar estabilitat a una federació estratègicament important, reconfigurar les responsabilitats de l'equip federatiu i dinamitzar els encara incipients i poc desenvolupats sindicats intercomarcals constituïts.

La CONC ajudarà a reforçar els àmbits d'acció sindical i negociació col·lectiva, el treball d'acció electoral i la vessant comunicativa entre d'altres.

En síntesi

La situació econòmica apunta una certa recuperació, però aquesta és feble i incerta i no arriba a les persones. Mentre, la situació social segueix degradant-se i estem en una situació que podem dir d'emergència social, on la pobresa i la desigualtat creixen i s'han instal·lat.

L'atur i la feble cobertura i la manca de protecció social expliquen l'actual situació. El mercat de treball no té el dinamisme suficient per incorporar els centenars de milers de persones que busquen feina a Catalunya, degut a les polítiques d'austeritat i la manca d'estímuls.

El mercat de treball, on la precarietat segueix creixent i instal·lant-se i on la temporalitat i la parcialitat són les formes contractuals predominants, està donant lloc a una realitat enormement injusta com és la pobresa laboral.

Si la reforma laboral volia afeblir els drets dels treballadors i la llibertat sindical, avui aquests objectius estan sent reforçats per l'aprovació d'una llei de seguretat ciutadana que pretén silenciar la protesta social i limitar l'acció sindical.

Tot això en un context polític clarament emmarcat per l'inici d'un cicle electoral. A Catalunya, tot i la incertesa sobre la possible anticipació electoral, el debat nacional seguirà centrant bona part de les propostes polítiques i on haurem de situar, tant l'exigència de solució política al conflicte nacional com la resposta concreta a les demandes d'una Catalunya social, especialment en el debat pressupostari. A Espanya, on el mapa polític s'està movent amb rapidesa, haurem d'aprofitar per pressionar i exigir al Govern resposta a les demandes sindicals.

En aquest marc hem d'acotar bé els objectius que ens marquem: consolidar la recuperació, l'ocupació, els salaris i la protecció social. Sense obviar la defensa d'allò públic i la necessitat de polítiques industrials actives que orientin el canvi de model productiu.

Per això, cal orientar la intervenció sindical en l'exigència d'una reforma integral que garanteixi la suficiència de recursos; fer avançar els salaris en la negociació col·lectiva, reforçant el conveni sectorial, ja que sense la negociació col·lectiva la desigualtat avança; i lliurar la batalla per la millora de la protecció social, forçant compromisos per la RGC i la millor provisió de béns i serveis públics.

Per assolir-ho hem d'utilitzar tots els instruments disponibles: la negociació col·lectiva i el diàleg social, la mobilització i la confluència social.

Necessitem encarar els reptes sindicals des de la reivindicació de la necessitat i utilitat del sindicat. Des de la renovació en les pràctiques i en el bon govern que ens permeti ser més propers i referencials. Des del reforçament del sindicat amb l'afiliació i la seva participació i augmentant la representativitat per seguir organitzant més i millor per defensar els interessos dels treballadors i treballadores.